

# EEN GIDS



De Heer zegene u, Broeder Neville.

Zo blij om vanavond weer in de gemeente te zijn. Gewoon een klein beetje hees. Nogal een lange boodschap vanmorgen, en ik ben in elk geval blij dat het hier was. En ik genoot er zelf van, om hem te brengen, en ik hoop dat u ervan genoten hebt om hem te horen. [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.]

<sup>2</sup> Vergeet het nu niet, herinner u dit altijd, dat dit de dingen zijn die de dienstknecht van Christus opbouwen. Zie, geloof eerst, dan deugd. En bedenk nu dat de Heilige Geest het gebouw van God niet kan afdekken totdat deze dingen door de Geest opereren. Het maakt niet uit wat u doet, zie. Dat zijn de dingen die het Lichaam van Christus opbouwen, zie, die dingen. Nu, vergeet dat niet, dat dit *hier*, het eerste is uw geloof. Deugd, kennis, enzovoort, moet er aan toegevoegd worden, totdat de volledige gestalte van Christus gemanifesteerd wordt, dan komt de Heilige Geest erop en verzegelt het als één Lichaam. Deze dingen moeten er zijn. Daarom zei Jezus: "Aan hun vrucht worden zij gekend." Zie, vrucht! U zou geen vrucht kunnen dragen zonder deze dingen om het in u te dragen. En dan als dit alles de plaats inneemt van wereldsgezindheid en—en goddeloosheid enzovoort, dan is alle ongelof eruit geworpen, dan zijn alle dingen van de wereld voorbijgegaan, dan is er niets anders dan een nieuwe schepping in Christus. En dan, Efeziërs 4:30 zegt: "Bedroef niet de Heilige Geest van God, waardoor u verzegeld bent tot de dag van uw verlossing." Verzegeld in het Koninkrijk van God! Nu, vergeet dat niet. Houd dat nu in gedachten, *deze* dingen zijn eerst nodig. Dan, de verzegeling is de Heilige Geest, de Afdekking, die ons in het Lichaam verzegelt. Goed.

<sup>3</sup> We hebben een—verzoek nu voor Zuster Little, van Chicago, haar man is een auto-ongeluk geweest en ligt op het punt van sterven, Zuster Little. En Edith Wright, onze kleine zuster hier die we al zo lang kennen, ze is er heel erg, heel erg slecht aan toe vanavond bij haar thuis, en ze wouden dit meedelen aan de gemeente zodat we allemaal samen voor dit verzoek zouden kunnen bidden. En laten we nu even onze hoofden buigen.

<sup>4</sup> Onze dierbare Hemelse Vader, wij verzamelen ons (door geloof) rondom de Troon van God, en we vragen om goddelijke barmhartigheid voor deze verzoeken. Broeder Little, een auto-ongeluk, nabij de dood. God, help hem. Moge de Heilige Geest aan de zijde van zijn bed wezen en hem tot ons terugbrengen, Heer. En kleine Edith Wright daar, ik bid, God, dat de Heilige Geest vanavond naast haar bed zal zijn, en haar weer gezond

zal maken. Sta het toe, Vader. Gij hebt deze dingen beloofd, en wij geloven ze. En zoals we vanmorgen dachten: dat afstand niets voor U betekent, U bent even groot in het ene deel van de wereld als U het in het andere bent, omdat U alomtegenwoordig bent, almachtig en oneindig. En we bidden, Vader, dat U deze verzoeken toe zult staan, door Jezus Christus' Naam. Amen.

<sup>5</sup> Erg blij om er vanavond weer te zijn, om . . . En ik weet dat het heet is. Dit zijn drie samenkomsten achter elkaar, en het is . . . Ik weet dat sommigen van jullie wel tot vijfhonderd mijl te rijden hebben tussen nu en morgenvroeg. En na morgen moet ik er daarna veertienhonderd rijden. Dus, dus ik—ik vertrouw erop dat het een geweldige tijd voor u allen is geweest. En 't was een geweldige tijd voor mij om met u te visiten. Er is maar één ding wat wij verzocht hebben, zovelen moeten worden weggestuurd omdat er geen plaats is, we kunnen de gangpaden niet te veel blokkeren, de brandweer zal dat niet toestaan. Dus we proberen nu een wat grotere kerk te krijgen, zodat als we er zijn, en we voldoende zitgelegenheid voor de mensen kunnen hebben.

<sup>6</sup> En nu, te allen tijde, u bent altijd welkom hier in de tabernakel, waar we geen belijdenis hebben dan Christus, geen wet dan liefde, geen boek dan de Bijbel. En dus . . . En onze voorganger is Broeder Orman Neville hier. En we hebben de samenkomst hier van—van vele mensen die samenkomen als een interdenominatiele tabernakel, waar u hier komt en God aanbidt in overeenstemming met de stem van uw eigen geweten. We zijn altijd blij om u te hebben. En dus kom wanneer u het kunt, we zijn altijd blij u te mogen ontvangen.

<sup>7</sup> En nu de volgende keer, voor zover ik weet, dat ik bij u ben, zal zijn nadat de kerk klaar is. En ik wil dan, na de *Gemeentetijdperken*, daar willen we dan naar de zeven laatste *Zegels* gaan, en de zeven laatste *Zegels* in het Boek Openbaring, om dat te onderwijzen.

<sup>8</sup> En nu is het zo vaak dat er zieken en aangevochtenen komen, en tijdens deze samenkomsten, waar visioenen vereist zijn, en voor een speciaal interview komen. Als ik daar aan begin, dan kan ik—ik kan het verschil ertussen gewoon niet vatten, en, nee, het is moeilijk voor mij om daarna te spreken. En iedereen weet dat in onze genezingscampagnes, dat meneer Baxter of iemand anders meestal het prediken doet, en ik voor de zieken kom bidden, want het is nogal inspannend. En ik was daarnet voor een paar mensen aan het bidden, en toen ontmoette ik hier een klein kind dat de dokters . . . iets in z'n rug, werd op een bepaalde manier geboren. Toen ik eruit kwam, zag ik het daar zitten in het gips. Dat kind zal nooit zo kreupel hoeven te zijn, het zal gezond worden. Zeker wel, ziet u. Dat is, ik wéét dat. Zie, ik ben er zeker van. Dus we willen ons geloof hebben en in God geloven.

<sup>9</sup> Elk van u en velen van u zijn vreemden voor mij, allemaal predikers enzovoort. Als ik me niet vergis, is dit Broeder Crase. Nietwaar? Broeder Crase, ik—ik ben u mijn excuses verschuldigd, omdat ik daar niet op die inwijding ben gekomen. Misschien kom ik er voor een weekend-samenkomst, dat zal net zo goed zijn. Nietwaar? Bij Bloomington. Gaat het goed met u? Goed. Sommigen van deze broeders hier zijn predikers, neem ik aan. Bent u een prediker? Ja meneer. Here zegene u. En hoeveel predikers zijn er in het gebouw, laat ons uw hand eens zien. Nou, dat is gewoon fijn. We zijn blij u hier te hebben, gewoon zo blij. Moge God u altijd zegenen!

<sup>10</sup> Nu, zodat we heel vroeg kunnen ophouden, sommigen van hen gaan naar Georgia, Tennessee, New York, overal, vanavond al, beginnen vanavond. Nu, rij voorzichtig onderweg. Als u slaperig wordt en u niet in een motel wilt gaan, rij naar de kant van de weg en slaap tot u. . . Zo doe ik het. Zie, rij gewoon van de weg af om te slapen. Ga niet, ga niet rijden als u slaperig bent. Dat is een slechte zaak. En bedenk, het is niet u, het is de andere waar u op moet letten. Zie? U weet waar u heen gaat, u weet niet waar hij heen gaat, dus—dus u moet op die knaap letten. Dus, zorg ervoor dat u, wees de hele tijd alert om daarop te letten.

<sup>11</sup> Nu, ik wil vanavond een gedeelte van de Schrift lezen dat in het Boek Johannes staat. Nu, deze kleine Schriftgedeelten die we lezen en waar we naar verwijzen, zijn er om ons een basis te geven voor wat we proberen te zeggen. En altijd, ik heb nooit, zover ik me het kan herinneren, ooit naar de preekstoel gekomen om gewoon te proberen iets te zeggen om maar wat te zeggen. Ik probeer altijd te wachten, te zien, te bestuderen, te bidden, totdat ik voel dat ik iets heb dat de mensen zou helpen. Als ik geen hulp kan zijn, dan hoef ik hier niet te staan, zie. Is om te proberen te helpen! En nu vanavond, natuurlijk is het grootste gedeelte van onze mensen vertrokken, van vanochtend, en ze moesten naar huis, velen van hen. Maar vanavond heb ik u gezegd dat als u zou blijven, dat we zouden proberen om slechts ongeveer vijfenveertig minuten te spreken over iets waarvan ik hoop dat het ons zou helpen. En we gaan dit nu baseren op Johannes het 16e hoofdstuk, en laten we beginnen bij het—het 7e vers, van het 16e hoofdstuk, en doorlezen tot en met het—het 15e vers.

*Doch Ik zeg u de waarheid; Het is nuttig voor u dat Ik wegga; want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet tot u komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden.*

*En als Hij gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel:*

*Van zonde, omdat zij in Mij niet geloven;*

*Van gerechtigheid, omdat Ik tot Mijn Vader heenga, en u Mij niet meer zult zien;*

*Van oordeel, omdat de vorst van deze wereld veroordeeld is.*

*Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, maar u kunt het nu niet dragen.*

*Doch wanneer Hij, de Geest der waarheid, zal zijn gekomen, zal Hij u in alle waarheid leiden; want Hij zal niet van Zichzelf spreken, maar wat Hij horen zal, dat zal Hij spreken, en Hij zal u de toekomstige dingen tonen.*

*Want, Hij zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne ontvangen, en zal het aan u tonen.*

*Al wat de Vader heeft—heeft, zijn het Mijne; daarom heb Ik gezegd, dat Hij het uit het Mijne zal nemen, en zal het u tonen.*

<sup>12</sup> Nu, in dit 13e vers. “Doch wanneer Hij, de Geest der Waarheid, zal zijn gekomen, zal Hij u in alle Waarheid leiden. Wanneer de Geest der Waarheid is gekomen, zal Hij u in alle Waarheid leiden.” Wat is de Waarheid? Het Woord. “Want Hij zal spreken, Hij zal niet van Zichzelf spreken; maar wat Hij hoort, dat zal Hij spreken. Wat Hij hoort, dat zal Hij spreken.” Andere woorden, Hij zal Degene zijn die de zaak zal openbaren, ziet u. En het 4e hoofdstuk van Hebreëen zei de Bijbel “dat het Woord van God scherper is, krachtiger dan een tweesnijdend scherp zwaard, een—een onderscheider van de gedachten van het verstand, het hart.” Ziet u: “Wat Hij hoort, dat zal Hij spreken, en Hij zal u laten zien dingen die komen.” Zie? Wat gaat dat doen? De Heilige Geest, die zal komen in de Naam van de Here Jezus.

<sup>13</sup> En ik zou graag deze volgende paar ogenblikken willen nemen om uw aandacht te vestigen op het woord “leiden”: *Een Gids*. Weet u, ik heb nogal wat ervaring gehad, in de bossen. Een gids, iemand om u rond te leiden. Je moet een gids hebben als je niet weet waar je gaat. En omdat ik bekend ben met jagen, en rond de hele wereld, heb ik de—de gelegenheid gehad om gidsen te ontmoeten. En ik ben zelf een gids, in Colorado, vanwege het land te kennen, vee hoeden enzovoort, kan ik in Colorado gids zijn.

<sup>14</sup> Nu, een gids moet de weg kennen. Hij moet weten waar hij heen gaat en wat hij doet en hoe hij onderweg voor u moet zorgen. Zie? Hij moet erop toezien dat u niet verdwaald raakt. Een gids is een uitgekozen man. De deelstaat selecteert deze man, als hij een gids is. En nu, als u op een reis gaat, de wildernis in, waar u misschien niet gewend bent om te gaan, is het geen goede zaak voor u om er zonder te gaan. Eerlijk gezegd, sommige plaatsen kunt u er niet eens zonder, bijvoorbeeld Canada. De—de gids moet uw vergunning ondertekenen voor de jachtopziener. Hij moet zichzelf opgeven en hij is verantwoordelijk voor u. Als er iets met u gebeurt, is het zijn verantwoordelijkheid. Hij moet

voor u zorgen. Hij moet erop toezien dat u niet verdwaalt. Hij moet er zeker van zijn dat hij u niet ergens naartoe stuurt waar u de terugweg niet weet. En als u dan toch verdwaalt, moet hij het land zo goed kennen dat hij u op elk moment kan ophalen. Hij moet al deze dingen weten, anders kan hij geen gids zijn, kan hij geen vergunning krijgen om gids te zijn.

<sup>15</sup> Voor deze dingen moet je soms een afspraak maken, van tevoren opbellen en afspraken maken, reserveringen maken om meegenomen te worden. En als u . . . Soms is hij volledig bezet en kan hij u niet meenemen, u moet het een poosje uitstellen, bij—bij de aardse gids. Dat hoeft u nooit te doen bij Gods Gids, Hij is altijd klaar, altijd klaar.

<sup>16</sup> Nu, als u deze voorbereidingen niet treft, en u bent van plan om een reis in de wildernis te maken waar u niet eerder bent geweest, dan zou u verdwaald kunnen raken en omkomen. U hebt ongeveer één procent kans om uit de wildernis te komen, dat wil zeggen, als het niet te dicht is, hebt u misschien één procent kans om er zelf uit te komen. Maar als het een erg woeste wildernis is, ver afgelegen, hebt u geen schijn van kans om eruit te komen. Het is onmogelijk, omdat u zich op het dodenpad bevindt, en dan bent u—bent u klaar, dan bent u er geweest. Nu, en u zult omkomen, als u geen gids hebt, die het land kent en weet hoe terug te komen.

<sup>17</sup> Velen van u zijn bekend met het artikel dat u vorig jaar gelezen hebt, van in Tucson, Arizona, die padvindders. Ook al waren ze getraind om te weten hoe ze voor zichzelf moeten zorgen, ze waren padvindders. En ze waren niet slechts beginnende padvindders, ze waren volledig geoefende padvindders. En ze maakten een tocht in de bergen, en er kwam een sneeuwstorm, de natuur veranderde van omstandigheid. En toen ze merkten dat ze verdwaald waren, en allen kwamen om, is omdat ze . . . er iets, een verandering in de gewone gang van zaken optreedt, ze wisten niet hoe ze eruit moesten komen. Zie? En ik vergeet hoeveel jongens het waren die er omkwamen op de berg, hoewel ze helikopters hadden, en het leger erop uit, en de Nationale Gardetroepen, en vrijwilligershulp en alles. Maar ze waren verdwaald, niemand wist waar ze waren. En ze konden niet voor zichzelf zorgen. Ze kwamen allemaal om in de sneeuw, omdat ze niet wisten of ze naar het oosten, het noorden, het westen of het zuiden gingen, naar boven of naar beneden, of hoe het was, alles zag er hetzelfde uit.

<sup>18</sup> Nu, een gids weet waar hij zich bevindt, ongeacht het weer. Hij is—hij is daarvoor uitgerust. Hij weet wat hij doet. Hij is met alles vertrouwd. Hij weet hoe alles eruitziet, zodat hij gewoon in de duisternis kan zijn en hij bepaalde dingen aan kon voelen.

<sup>19</sup> Als voorbeeld, hier is een oud trucje voor een gids. Weet u, als u de sterren kunt zien, kan iedereen zien welke richting je opgaat

als je naar de sterren kijkt. En je wilt altijd naar die ene ware ster kijken. Er is maar één ware ster, en dat is de Poolster. Zie, slechts één, die staat op dezelfde plaats. Dat vertegenwoordigt Christus, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Anderen zouden kunnen wegzwerfen, maar Hij blijft Dezelfde. Kerken zouden u *deze* kant van de weg kunnen halen, of sommigen halen u weg in *die* richting; maar Hij niet, Hij is altijd Dezelfde.

<sup>20</sup> Welnu, als u deze Poolster niet kunt zien, en het is bewolkt, dan, als u oplet, als het overdag is, en u bent verdwaald, als u naar de bomen kijkt. De boom is altijd, het mos zit aan de noordzijde van de boom, omdat de zuidzijde van de boom meer zon krijgt dan de noordzijde. Maar wat als het donker is en u het mos niet kunt zien? Als u uw ogen sluit en probeert om niet te denken, sluit uw ogen en pak een boom met een gladde schors, sla uw handen zo om de boom heen tot uw vingers elkaar ontmoeten, en begin dan heel langzaam langs die boom te bewegen. En als u een plek raakt waar de schors heel dik is, gescheurd, is dat de noordzijde (de winden) en kunt u te weten komen welke richting u opgaat, noord of zuid. En zo, o, er zijn vele dingen, maar er zijn gidsen voor nodig om te weten hoe die dingen te doen. Een gewone man die daar maar opstaat en zegt: "Ik voel er geen verschil in." Ziet u? Zie, u moet getraind zijn zo gids te zijn.

<sup>21</sup> En deze jongens, ongetwijfeld waren ze goede padvinders, ze konden misschien knopen leggen, ze konden misschien vuur maken met stenen, en zo meer. Maar om uw weg daaruit te kennen, daar komt het op aan! Zij, ze wisten de weg er niet uit, dus daarom kwamen ze allemaal om, omdat ze geen gids mee hadden genomen.

<sup>22</sup> Een onbedachtzame vader, twee jaar geleden in Colorado, o, hij ging de bergen in, hij had een kleine jongen van ongeveer zes, zeven jaar oud. Hij zou hem meenemen op zijn eerste hertenjacht. Dus gingen ze hoog op de berg, en het jongetje zei tegen zijn vader: "Ik word moe."

<sup>23</sup> "Ga op mijn rug. We zijn nog niet hoog genoeg, de herten zitten hoog." De man ging verder en verder en verder, tot hij . . . Hij wist niet, hij was een stadsmens; hij wist niets over hoe hij jagen moest of waar hij heen moest. Iedereen die iets weet over de wildernis weet dat herten niet heel hoog zitten. Daar komen ze niet. Geiten zitten daar, herten niet. Zij zitten beneden, waar ze zich kunnen voeden, ze moeten komen waar er iets te eten is. En dus, maar deze man dacht: "Als ik ergens ver omhoog in de rotsen kom, zal ik een grote bok vinden." Hij had een afbeelding gezien van enkele die op—op een rots stonden, en hij dacht dat hij 'm daar zou vinden. Besteed geen aandacht aan wat die tijdschriften schrijven, tjongejonge, dan beleeft u een nachtmerrie! Dat, er is maar één ding om te doen, dat is een gids mee te nemen, zodat u weet waar u bent.

24 En die vader, plotseling begon het daarboven te regenen, een van die snel opkomende regenbuien. En de man jaagde te laat, tot het donker werd en hij niet z'n weg terug kon vinden. En de . . . toen kwam de wind over de top van de bergen, en hijzelf liep snel, en dat is . . .

25 Je moet weten hoe je moet overleven, als je onaangenaam verrast wordt. Dat is nog iets, weten hoe je moet overleven! Ik ben in bomen geklommen en liet me naar beneden glijden en beklom bomen en liet me naar beneden glijden, zo op en neer, om in leven te blijven. Ik heb sneeuw genomen wanneer er vier voet aan beide kanten zou liggen, brak een stronk en legde hem neer. En zo hongerig dat ik het nauwelijks uit kon houden! En brak die oude stronken af en stak ze aan, en liet het heet worden en de sneeuw weg laten smelten. En dan tegen één uur 's morgens, twee uur, die stronken terugtrekken en op die warme grond liggen, om in leven te blijven. En u moet weten hoe u deze dingen moet doen.

26 En deze man wist niet wat hij deed, hij had niemand bij zich om hem te leiden. En hij hield zijn eigen zoontje tegen zijn boezem totdat hij hem voelde afkoelen en sterven. Ondoordacht! Als hij gewoon een gids had meegenomen, had hij hem weer regelrecht terug naar beneden kunnen brengen, hoe laat het ook was, zie. Maar hij wachtte tot het donker werd, toen kon hij de weg niet meer zien.

27 Dat is het probleem met Christenen vandaag. Ze wachten tot de duisternis valt, dan komt u erachter dat u zonder de Gids bent vertrokken. De Gids!

28 En, hebt u ooit een man gezien die verdwaald was? Heeft iemand ooit de ervaring gehad om een verdwaald mens binnen te brengen? Het is het allerzieligste wat u ooit gezien hebt. Wanneer een man verdwaald raakt, wordt hij wild. Hij weet niet wat hij doet. We vonden een man buiten, een jongen, en hij was in de bossen verdwaald, en dachten dat hij . . . Dat hij een veehoeder was, maar hij zat in het verkeerde gebied en hij raakte verdwaald, de weg kwijt. En toen ze hem vonden, drie dagen later, rende hij als een wilde, schreeuwend uit alle macht. Zijn lippen waren allemaal opgegeten, en hij gooide zijn geweer weg, en hij wist niet meer wat hij moest doen. En toen zijn eigen broer, toen . . . Ze moesten hem vangen en vastbinden. Toen zijn eigen broer naar hem toe kwam, vocht hij met hem als een beest, probeerde hem te bijten, hij wist niet waar hij was. Waarom? Hij was verdwaald. En als een man verdwaald is, bevindt hij zich in een staat van verwarring. En hij weet niet dat hij in die staat verkeerd, omdat zijn verdwaalde toestand hem deze koorts brengt, en hij weet niet waar hij zich bevindt en hoe hij zich gedraagt.

29 Zo is het ook als een man van God is weggedwaald! Hij zal dingen doen die hij normaal gesproken niet zou doen. Hij zal dingen doen die—die de gedachten van een menselijk wezen te

boven gaan. Een verdwaald mens, van God af; een verdwaald gemeente, van God af; een gemeente die bij God weggegaan is, weggeraakt van de beginselen van Gods Bijbel, zal soms dingen doen waarvan u soms niet zou verwachten die te vinden in een gemeente van de levende God. Ze zullen hun geld inzamelen door bunco spelletjes, de loterij te spelen, gokken, alles wat ze maar kunnen doen. Ze zullen van alles onderwijzen, laten alles toe, geven een schouderklopje aan mensen die grote betalers in de gemeente zijn, en zo meer, om ze er mee weg te laten komen. Zo is het. Plaatsen diakenen in het bestuur die vier of vijf keer getrouwd zijn, alleen maar om ze er mee weg te laten komen, om de eindjes aan elkaar te kunnen knopen. Er is maar één eindje wat u aan elkaar moet knopen, dat is uw verplichting tegenover God. Ga staan en vertel de waarheid! Verdwaald, verdwaald mens, verkeert zich in een verwarde staat, hij is een krankzinnige.

<sup>30</sup> De gids weet ervan, hoe te gaan en wat te doen. God, in . . . God heeft altijd een gids naar Zijn volk gestuurd. God heeft nooit gefaald. Hij stuurt een gids, maar u moet die gids accepteren. Zie? U moet het geloven. U moet de weg gaan die Hij zegt. Als u in een wildernis komt, en uw gids zegt “we gaan *deze* kant op,” en toch denkt u dat u *die* kant op moet, dan zult u verdwaald raken. Dan als u . . . God stuurt ons een gids om ons te leiden; we moeten die gids volgen. Ongeacht wat wij denken, wat er redelijk lijkt, en wat er belachelijk lijkt, wij zijn niet in staat om dat te onderscheiden, alleen de gids.

<sup>31</sup> God zond in het Oude Testament profeten. Zij waren gidsen, omdat het Woord van de Heer tot de profeet kwam. Zij waren gidsen. Zij onderwezen het volk, zoals we het er gisteravond over hadden, over Jesaja, en Uzzia. Zij hebben, onderwezen, en zij onderwezen het volk en leidden hen. En nu, God heeft altijd zijn gidsen gezonden, Hij is nooit zonder gids geweest, door al de eeuwen heen. God heeft altijd iemand gehad die Hem op deze aarde vertegenwoordigde, in alle tijdperken.

<sup>32</sup> Nu, soms komen ze van de gids af, “van de koers,” zoals wij het noemen. Toen Jezus hier op aarde was, weet u nog dat Jezus tegen de Farizeeërs zei: “Jullie blinde gidsen”? Blinde gidsen, blind voor geestelijke dingen. Zie? Nu, zij moesten gidsen zijn, gidsen voor het volk, die de mensen naar verlossing leidden. Maar Jezus zei: “Jullie zijn blind!” En Hij zei: “Laat hen gaan, want als de blinde de blinde leidt, zullen zij niet beiden in de put vallen?” Blinde gidsen! O, hoe de wereld daarmee besmet is geworden, door blinden te worden geleid. Hij wil niet dat u op uw eigen inzicht vertrouwt. God wil niet dat u op uw eigen inzicht of uw gedachten steunt, of op enige door de mens gemaakte gedachten.

<sup>33</sup> God zendt een Gids en God wil dat u onthoudt dat dat Zijn aangewezen Gids is. En we moeten Hem niet vergeten. Hier staat er, Jezus zei: “Ik zal u niet verlaten, maar Ik zal de Vader bidden



en Hij zal u een andere Trooster zenden.” En deze Trooster, wanneer Hij zou komen, zou ons naar alle Waarheid leiden. En het Woord van God is de Waarheid, en het Woord is Christus: “Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven.” Hij is het Woord: “In het begin was het Woord, en het Woord was bij God, het Woord was God. En het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder ons.” Dan, als we de werkelijke, ware Gids volgen, de Heilige Geest, zou Hij ons vertellen wat Hij gezien had, wat Hij gehoord had, en Hij zou ons toekomende dingen tonen. Amen. Daar hebt u het. Hij zal u toekomende dingen laten zien.

<sup>34</sup> En als gemeenten vandaag de dag dat verwerpen, hoe kunnen we dan ooit verwachten naar de Hemel te gaan? Terwijl de Heilige Geest naar ons werd gestuurd als Gids, nemen wij een of ander kardinaal, een of ander bisschop, een of ander algemene opzichter, of een dergelijk iemand om ons te leiden, terwijl de Heilige Geest ons gegeven werd om ons te leiden.

<sup>35</sup> En de Heilige Geest spreekt altijd van het Woord. “Ik heb u vele dingen te vertellen, u kunt het nu niet begrijpen, maar wanneer Hij komt, zal Hij u ernaartoe leiden.” Dat is de reden, het komen van de Zegels. Bij het beëindigen van het Zevende Zegel zal het geheimenis van God voleindigd zijn, om te weten Wie God is, wat Hij is, hoe Hij leeft, Zijn natuur, Zijn Wezen. U zou tegen die tijd helemaal *hier* moeten zijn, zie, om ons in de volledige gestalte van zonen en dochters van God te brengen, een Gemeente die gewassen is in het Bloed van Christus, die gekocht is zonder geld, betaald is door het Bloed van Jezus Christus.

<sup>36</sup> Nu, hier zijn we, een Gids, en Hij is Gods voorziene Gids. Nu, we gaan door een wildernis, en we zijn ergens heen op weg, en we kunnen niet zonder deze Gids. En laat iemand het proberen te wagen er een andere gids voor in de plaats te stellen! Als u dat doet, zal hij u van de koers halen. Deze Gids kent de weg! Hij kent elke centimeter van de weg. Hij kent elke gedachte die er in uw hart is. Hij kent iedereen die hier is. Hij weet wie u bent en wat u hebt gedaan en alles over u. Hij is Gods Gids, de Heilige Geest, en zal u dingen openbaren, en zal u dingen vertellen die Hij gehoord heeft, kan uw woorden nazeggen en zeggen wat u gezegd hebt. Amen. U vertellen wat u geweest bent, wat u hebt, waar u heen gaat. Een Gids, de juiste Gids, en Hij zal u leiden naar alle Waarheid, en Zijn Woord is de Waarheid.

<sup>37</sup> Nu, de Heilige Geest zal u nooit “amen” laten zeggen op een of andere door de mens gemaakte geloofsbelijdenis. Het zal alleen het Woord van God bekrachtigen met “amen,” omdat het zo is. De Heilige Geest zal u naar geen andere weg leiden. Nu, het vreemde is dat we allemaal, al onze grote denominaties en zo, we beweren dat elke geleid wordt door de Heilige Geest, en er zit evenveel verschil als dag en nacht tussen ons allen.

<sup>38</sup> Maar toen Paulus, die kleine Farizeeër, die de Heilige Geest ontving, toen Ananias hem doopte, en hij naar Arabië ging en drie jaar studeerde, kwam terug en raadpleegde de gemeente nergens om, veertien jaar lang, en toen hij Petrus kwam te ontmoeten, het hoofd van de gemeente in Jeruzalem, waren zij het helemaal eens over de leer. Waarom? Dezelfde Heilige Geest! Waar Petrus doopte in de Naam van Jezus Christus, deed Paulus hetzelfde, zonder dat iemand het hem vertelde. Waar Petrus de doop van de Heilige Geest onderwees en heiliging enzovoort, deed Paulus hetzelfde zonder de Gemeente te raadplegen, omdat het dezelfde Gids was. Hoe kunnen we het vandaag dan zijn wanneer mensen deze Waarheden ontkennen? Toen Petrus dat onderwees over de manier waarop de gemeente in orde moest worden gezet, had Paulus dezelfde Leer, omdat ze dezelfde Gids hadden.

<sup>39</sup> De Gids gaat niet de ene *deze* kant op nemen en een *die* kant op, en de ene naar het oosten sturen en de andere naar het westen. Zie, Hij zal u bij elkaar houden. En als we alleen maar de Heilige Geest ons bij elkaar laten houden, zullen we één zijn. Als—als we de duivel ons gewoon niet van de weg laten halen, op het verkeerde pad, zullen we één van hart zijn, één van gemoed, één van zin, door één Geest, de Heilige Geest, de Gids van God die ons naar alle Waarheid zal leiden. Dat klopt. Maar u moet uw Gids volgen. Ja meneer.

<sup>40</sup> Kijk naar Nicodemus, hij had een Gids nodig, hoewel hij een slimme man was. Hij was een leraar, ongeveer tachtig jaar oud. Hij was van de Farizeeërs of—of de Sanhedrin Raad, de Raad, Predikers Gemeenschap. Hij was een van hun grootste mannen, een leraar in Israël, een meester erin. Stelt u het voor, een meester-leraar! Ja, hij kende de wetten, maar toen het erop aankwam om wedergeboren te worden, had hij een Gids nodig. Hij hongerde ernaar. Hij wist dat er iets anders moest zijn. Zijn uitdrukking aan Christus die nacht bewees het. Het bewees ook dit, het gevoel van de rest van hen, maar niemand van hen had het—het lef dat hij had. Er was niemand van hen die daar kon komen doen wat hij deed. Iedereen veroordeelt Nicodemus omdat hij 's nachts kwam. Hij kwam er. Hij was er gekomen. Ik weet van sommigen die er niet eens aan zouden beginnen, dag of nacht. Maar hij kwam er, en hij had een Gids nodig, en hij zei: “Meester, wij,” van het Sanhedrin Raad, “wij wéten dat U een Leraar bent die van God gekomen is.” Waarom wist hij dat? Hij was betuigd. Zie, hij wilde weten wat deze nieuwe geboorte betekende, en hij ging naar de Juiste toe, omdat God had betuigd dat Dit zijn Gids was, Jezus. Kijk wat hij zei: “Meester, wij weten dat Gij een Leraar bent die van God gekomen is, want niemand kan de dingen doen die U doet, tenzij God met hem is.”

<sup>41</sup> Het was daar een betuiging, dat er een levende God binnenin Hem was. Wat Hij getuigde: “Niet Ik die de werken doe; het is

Mijn Vader, die in Mij woont. Voorwaar, Ik zeg u, de Zoon kan niets in Zichzelf doen; maar wat Hij de Vader ziet doen, dat doet de Zoon evenzo. De Vader werkt, en Ik werk tot nu toe.” Met andere woorden, God liet Hem zien wat Hij moest doen, en Hij voerde het alleen maar uit. Hij deed niets totdat God het Hem vertelde te doen. Amen. Dat zijn ronduit de feiten ervan. Als we ons alleen zouden begeven en wachten tot de Geest ons bewoog om het te doen! Dat is het. En dan zo volledig in Christus verloren te zijn, dat Hij u niet hoeft voort te duwen zoals Hij dat bij mij doet, maar bij de eerste knikje van Zijn hoofd staat u klaar, en niets dat u tegen gaat houden, omdat u weet dat het de wil van God is.

<sup>42</sup> Hij had een gids nodig. Hij was een betuigde Gids. Hij kon door deze Gids geleid worden omdat hij wist dat deze Gids door God geïnspireerd was. Hij wist dat de tradities die hij had gediend, misschien door de Farizeeërs, Sadduceeërs en wat al meer, hij had die geloofsbelijdenissen de hele tijd gediend en had niets zien gebeuren. Maar hier komt een Man op het toneel, die zegt dat Hij de belofde Messias van de Bijbel is. Dan keert Hij zich om en doet de werken van God zelf. Jezus zei: “Als Ik niet de werken van Mijn Vader doe, geloof Mij dan niet. Maar als u Mij niet kunt geloven, geloof dan de werken zelf die Ik doe, want zij getuigen van Mij.”

<sup>43</sup> Dan, geen wonder dat Nicodemus kon zeggen: “Meester, wij weten dat U een Leraar bent die van God gekomen is, want geen mens kan de dingen doen die U doet zonder dat God met Hem is.” Zie, hij had een Gids nodig, hoewel hij een meester van de zaak was. Hij was een meester van zijn gemeente. Hij had waardigheid, en hij had—hij had vooraanstaande plaatsen, en hij was een groot man; zonder twijfel gerespecteerd door alle mensen in het hele land. Maar toen het erop aankwam om wedergeboren te worden, had hij een Gids nodig! En wij ook, ja, we hadden een Gids nodig.

<sup>44</sup> Cornelius, hij was een groot man, een eerbare man. Hij bouwde kerken. Hij respecteerte de Joden omdat hij wist dat hun religie juist was. En hij gaf aalmoezen, en hij bad elke dag, maar toen de Heilige Geest kwam (iets was aan de gemeente toegevoegd), had hij een Gids nodig. God stuurde hem de Heilige Geest. Hij stuurde het in de persoon van Petrus: “Want terwijl Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op hem.” [Leeg gedeelte op de band—Red.] God gebruikte de Gids door Petrus. Hij gebruikte het, omdat Hij Cornelius naar de juiste weg leidde. En terwijl hij nog sprak, viel de Heilige Geest op die heidenen. Toen zei hij: “Kan iemand het water verbieden, dat dezen niet gedoopt zouden worden?” Zie, nog steeds de Gids die spreekt, niet Petrus. Want dat was een stel Joden . . . of heidenen, “onrein, vuil,” voor hem, en hij wilde niet eens gaan. Maar de Gids zei: “Ik zend u.” U doet dingen waarvan u niet denkt dat u ze zou doen, wanneer de Gids volledige zeggenschap krijgt,

wanneer u Hem u laat leiden. O wat is het geweldig, om door de Heilige Geest geleid te worden. Hij is de Gids. Goed. Hij sprak door Petrus, en vertelde hem wat hij moest doen. Toen ze dan allemaal de Heilige Geest hadden ontvangen, zei hij: "Wij kunnen het water niet verbieden, aangezien dezen de Heilige Geest ontvangen hebben zoals wij in het begin." En ze doopten hen in de Naam van de Here Jezus. Nu, wie leidde hem om dat te doen? De Gids die in hem was. Heeft Jezus het hen niet verteld: "Ga niet nadenken wat u zeggen zult, want u bent het niet die spreekt; het is de Vader, die in u woont, Hij spreekt?" Amen.

<sup>45</sup> De kamerling, die van Jeruzalem kwam. En God had toentertijd een Gids in de wereld, de Heilige Geest, en Hij had daar een man die gevuld was met deze Gids. Hij was niet eens een prediker, hij was iets als een diaken. En hij was daar de zieken aan het genezen en duivels aan het uitwerpen en veroorzaakte een groot oproer, er was grote vreugde in de stad. Hij had honderden mensen rondom zich verzameld, en de Gids zei: "Dat is ver genoeg, laten we deze kant opgaan." Hij discussieerde niet met zijn Gids.

<sup>46</sup> Ga nooit tegen het Woord van uw Gids in. Volg hem. Als u het niet doet, raakt u verdwaald. En vergeet niet als u Hem verlaat, staat u er alleen voor; dus willen we dicht bij de Gids blijven.

<sup>47</sup> Dus onderweg, Hij zei: "Verlaat deze groep nu, Filippus, en ga de woestijn in waar er niemand is. Maar ik stuur u daarheen en er zal daar iemand zijn, wanneer Ik u daar breng." Hier komt een eenzame kamerling aan, hij was een groot man voor de koningin in Ethiopië. Dus hij kwam en las het Boek van Jesaja. En de Gids zei: "Ga dichtbij de wagen."

En hij zei: "Verstaat gij wat u leest?"

<sup>48</sup> Hij zei: "Hoe kan ik het begrijpen als er niemand is om mij te leiden?" O my! Maar Filippus had de Gids. Amen. En hij begon vanuit dezelfde Schriftplaats en predikte hem Christus. Amen. Gids! Vertelde hem geen geloofsbelijdenis, hij vertelde hem over de Gids, Christus! En hij doopte hem daarzo in wat water. Jazeker. O, wat hou ik daarvan!

<sup>49</sup> Toen Israël Egypte verliet voor het beloofde land, in Exodus 13:21, wist God dat ze nog nooit die kant op hadden gereisd. Het was maar veertig mijl, maar toch hadden ze iets nodig om met ze mee te gaan. Anders zouden ze de weg kwijtraken. Dus Hij, God stuurde ze een Gids. Exodus 13:21, zoiets als dit: "Ik zend Mijn Engel voor u, de Vuurkolom, om u op de weg te houden," om hen te leiden naar dit beloofde land. En de kinderen Israëls volgden die Gids, de Vuurkolom ('s nachts), Wolk overdag. Toen Die stopte, stopten zij. Toen Die doorreisde, reisden zij door. En toen Hij ze dicht bij het land had gebracht, en ze niet geschikt waren om over te steken, leidde Hij ze weer terug de wildernis in. Hij zou niet met hen meegaan.

<sup>50</sup> Zo is het, de gemeente vandaag. Ongetwijfeld dat de lankmoedigheid van God vandaag, zoals het was in de dagen van Noach, dat de gemeente al zou zijn gegaan als ze zich maar gecorrigeerd had en in orde kwam. Maar Hij moet ons almaar steeds in het rond eromheen leiden.

<sup>51</sup> Israël wist niet, toen ze juichten, toen ze de dode soldaten van Egypte zagen, de verdronken paarden, Farao's strijdagens ondersteboven gekeerd, ze kregen hun overwinning, Mozes in de Geest, die zong in de Geest, Mirjam die danste in de Geest, en de dochters van Israël die heen en weer langs de oever renden, schreeuwend en dansend; ze waren slechts een paar dagen van melk en honing af. Ze wisten niet dat het veertig jaar zou duren, omdat ze tegen God en de Gids begonnen te mopperen.

<sup>52</sup> En wij merken dat wij net zo zijn. Ik ga hierna naar Shreveport. En de Heilige Geest viel op de dag van Thanksgiving vijftig jaar geleden in—in Louisiana, op Dankzeggingsdag. Wat is de gemeente sinds die tijd gevallen! Beseft u dat de Rooms-Katholieke kerk in het begin de Pinkstergemeente was? Dat is de waarheid. Dat is zo. Het was een Pinkstergemeente, maar de stijve hoogwaardigheidsbekleders begonnen binnen te komen en de—de Schriften van God in hun tradities te veranderen, er dogma's aan toe te voegen, enzovoort. En kijk wat ze nu hebben, er zit nergens één spatje van de Schrift in. Ze hebben iets voor iets anders in de plaats gesteld, een stukje brood voor de Heilige Geest. Ze stelden besprenkelen in de plaats van onderdompelen. Ze stelden "Vader, Zoon en Heilige Geest" in de plaats van "de Here Jezus Christus." Ze hebben al deze grote godsspraken die voor ons neergelegd werden vervangen, en ze zijn ver, ver weg, ver weg van de Schriftuurlijke leer.

<sup>53</sup> En Pinkstereen viel in Louisiana vijftig jaar geleden, en als het nog een tweehonderd jaar standhoudt, zal het verder weg zijn dan de Katholieke kerk, als het weg blijft vallen zoals het dat deze afgelopen vijftig jaar heeft gedaan, want ze voegen er voortdurend maar aan toe. De ouderwetse predikers zijn er niet meer. De straatsamenkomsten, je hoort er nooit meer over. Het enige wat we hebben is een hoop Hollywood dat eraan toegevoegd is, vrouwen met afgeknipt haar die korte broeken dragen, opgeschilderd, en wat al niet, en noemen zichzelf Christenen. Een of andere kleine Ricky met een gitaar die de zaal op en neer rent, en vrouwen met een jurk aan die zo strak zit als een . . . net als een afgestroopte knakworst met de—het velletje aan de buitenkant zowat, die op het platform rond staan te schudden, het podium op en neer rennen, en dansen met oorbellen die neerhangen, en een van deze hier nieuwe lady-of-the-land kapsels, en zich dan Christelijk noemen.

<sup>54</sup> Wat wij nodig hebben is een ouderwetse, door God gezonden, brandende godsdienst, die die wereldsgezindheid uit de gemeente weg zal branden. We moeten terugkomen naar

de Heilige Geest en Vuur, terug naar de zaak die de droesem uitbrandt, het ouderwetse prediken terugbrengt, de Hemel hoog maakt en de hel heet, zuiver recht als een geweerloop. We hebben dat soort prediken nodig. Maar als u dat vandaag doet, zal uw gemeente u eruit stemmen.

<sup>55</sup> Soms worden goede predikers van het spoor af geleid door hun gemeente. Daarom heb ik geen denominatie. Ik heb één hoofdkwartier, dat is van de Hemel. Waarheen Hij ook zendt, daar ga ik heen. Wat Hij ook zegt, dat zeg ik. We willen geen denominatie. Als deze gemeente ooit over denominatie begint, bent u op dat moment uw voorganger kwijt. Ik zou er niet omheen blijven hangen, geen vijf minuten. Elke gemeente die ooit een denominatie werd, ging verkwijnen, en noem me er een op die dat niet deed en noem me er een op die weer opstond. De Heilige Geest is gezonden om de gemeente te leiden, niet een groep mensen. De Heilige Geest is alomvattende wijsheid. De mens wordt stijf en onverschillig.

<sup>56</sup> God vertelde hun dat Hij hun een Gids zou sturen, dat Hij hen op de weg zou leiden. En zolang ze die Vuurkolom volgden, waren ze in orde. Hij leidde hen tot aan de poort van het beloofde land, en dan was dat zover als Hij moest gaan. Jozua vervolgens, die grote krijgsman, herinnert u zich de dag dat hij hun vertelde: “Heilig uzelf, de derde dag gaat God de Jordaan hier beneden openen en steken wij over”? Nu, let op wat hij zei (ik hou hiervan) in de Schrift, hij zei: “Blijf dicht achter de Ark, want u bent deze weg niet eerder gegaan.”

<sup>57</sup> Wat was de Ark? Het Woord. Reis nu niet op uw denominationele routes, blijf recht achter het Woord, want u bent deze weg nog niet eerder gegaan. En broeder, als er ooit een tijd was dat de Christelijke gemeente zichzelf behoorde te onderzoeken, dan is dat nu. We zijn nu waar er deze grote bijeenkomst in Rome plaatsvindt, verschillen worden goedgeemaakt, de bond van kerken, wanneer al deze denominaties een verbond zijn aangaan, om het beeld van het beest te vormen, precies wat de Bijbel zegt. En u weet wat we vanmorgen in de Boodschappen hebben gezegd. En hier zijn we, alles precies vóór de deur, en de mensen lopen nog steeds achter een geloofsbelijdenis aan. U kunt maar beter achter het Woord blijven! Het Woord zal u naar de overkant leiden, want het Woord is Christus, en Christus is God, en God is de Heilige Geest.

<sup>58</sup> Blijf achter het Woord! O, ja meneer! Blijf bij die Gids. Blijf er precies achter. Ga er niet vóór, blijf Er achter. Laat Het u leiden, ga Het niet leiden. Laat het voor gaan.

<sup>59</sup> Jozua zei: “Nu, jullie zijn deze weg niet eerder gegaan, jullie weten niets over de weg.”

<sup>60</sup> Dat is vandaag het probleem. U heeft geen gids nodig om u op de brede weg te leiden. O, u kent alle steegjes en alles meer. U

kent de hele weg tot zonde. Er is geen . . . O, u bent er al een lange tijd geweest. Niemand hoeft u daarover te vertellen, u kent al de sluipwegen. Dat klopt, elke zonde, u weet er alles van. Niemand hoeft u te vertellen hoe te stelen; u weet dat. Niemand hoeft u te vertellen hoe te vloeken; u weet dat. Niemand hoeft u te vertellen hoe deze slechte dingen te doen, omdat het overal op elke boom aangeplakt staat.

<sup>61</sup> Maar bedenk, u mensen die Christenen zijn, u bent overgestoken. U bent in een ander land. U bent wedergeboren. U bent in het land, een hemels Land. U bent in het beloofde land.

<sup>62</sup> U kunt zien, u kent hier de weg. O, tjonge, ja. U weet wat—wat, hoe je je kaarten moet spelen. U weet wat de dobbelstenen, wanneer ze rollen, wat het betekent, en dergelijke. Maar als het erop aankomt om de heiligheid en gerechtigheid en de kracht van God te kennen en hoe de Heilige Geest werkt en wat Hij doet, dan kunt u maar beter recht achter het Woord, de Gids, blijven. Zie? U bent nog nooit eerder langs deze weg gekomen.

<sup>63</sup> Wel, zegt u: “Ik was een vrij slimme man, ik had—ik had twee universiteitsgraden.” Vergeet het maar liever. Ja meneer.

<sup>64</sup> “Ik heb het seminarie doorlopen.” Vergeet het maar liever. Ja. U kunt beter achter de Gids blijven. Laat Hem u leiden. Hij kent de weg; u niet. U bent deze weg nog niet eerder gegaan. “Wel,” zegt u, “zij wel.”

<sup>65</sup> Eens zien of dat zo is. Jezus zei: “Zij die deze weg zijn gegaan, deze tekenen zullen hen volgen. Mijn Naam zullen ze duivelen uitwerpen, met nieuwe tongen spreken; of slangen opnemen of dodelijke dingen drinken, 't zal hun niet schaden. Als ze hun handen op de zieken leggen, zullen ze genezen.” De meesten van hen weigeren het, ontkennen het, zeggen dat het niet eens geïnspireerd is. Zij volgen de Gids niet. Zij volgen een door de mens gemaakte geloofsbelijdenis. U kunt maar beter achter het Woord blijven, want u bent deze weg nog niet gegaan, weet u.

<sup>66</sup> Maar u bent wedergeboren en u bent geboren in heiligheid. U bent deze weg niet eerder gegaan. U bent . . . Als u langs deze weg komt, moet u door heiligmaking komen, omdat het een nieuw land is, een nieuw Leven, een nieuw volk.

<sup>67</sup> U komt naar de gemeente en u hoort iemand opstaan en uitroepen: “Glorie voor God! Halleluja!”

<sup>68</sup> Wel, u zegt: “Mijn goedheid, dat hebben ze in mijn kerk nooit gedaan! Ik ga opstaan en loop eruit!” Hm hm. Zie? Wees voorzichtig.

<sup>69</sup> Blijf nu achter het Woord, laat de Gids u leiden. “Hij zal u in alle Waarheid leiden en deze dingen openbaren, waar ik u over gesproken heb. Hij zal u dat laten zien. Hij zal u dingen vertellen die er zullen komen,” de ware Gids. Ga niet naar de bisschop; ga naar de Gids. Ga naar niemand anders behalve de Gids. Hij

is Degene die gezonden werd om u te leiden. Hij is Degene die het zal doen. God heeft voor u een Gids voorzien. Neem Gods voorziene weg.

<sup>70</sup> Het probleem vandaag is dat de mensen die naar de gemeente komen, blijven slechts een paar minuten zitten, gebeurt er iets wat ze niet gewend zijn.

<sup>71</sup> Ik bewonderde een vrouwtje uit een koude formele kerk, had net voor haar gebeden. God zou het vrouwtje genezen. Zij begreep dit niet. Ze wist er niets van. Ze kwam binnen, ze zei dat zij dit niet wist. Maar ik vertelde haar: "Kom maar bij mij langs." Ze was een beetje bang en verlegen, maar de Gids bleef haar vertellen: "Loop door." Zij kreeg het. Dat is het. Zie, het is vanwege de Heilige Geest die ons naar deze dingen heen leidt. Zie, God heeft een voorziene weg.

<sup>72</sup> Hebt u ooit. . . Heeft u de wilde ganzen opgemerkt als zij overtrekken, de eenden die naar het zuiden gaan? Welnu, bedenk: die kleine oude eend werd ginds ergens op een vijver geboren. Hij weet niet wat oost, noord, west en zuid is. Hij weet niets anders behalve die vijver die daar in de bergen in Canada gelegen is. Hij was nog nooit van die vijver vandaan gegaan, maar hij werd als leider geboren. Die kleine woerd werd geboren om een leider te zijn. En zodra er op zekere avond een geweldige sneeuwbuï over de top van de bergen heen komt; wat gebeurt er? Die koude bries giert daarover heen naar beneden. Ik kan me voorstellen dat hij huivert en zegt: "Mammie, wat betekent dit?" Zie, hij heeft dat koude weer nog nooit eerder gevoeld. Hij begint op te merken dat om zich heen, hij begint op te merken bij de kant van de vijver dat het begint te vriezen, ijs dat op de vijver komt. Hij weet het niet, maar ineens. . . Hij werd geboren om een gids te zijn voor die groep eenden. Hij zal regelrecht in het midden van die vijver springen, als het in hem opkomt. Noem het wat u wilt. We noemen het inspiratie, of u kunt het gewoon, o, instinct noemen, wat ook maar. Hij gaat naar het midden van die vijver, steekt die kleine snavel in de lucht en gaat: "Honk-honk, honk-honk!" En elke eend op de vijver zal recht naar hem toekomen. Waarom? Zij kennen hun leider, aan de wijze waarop hij snatert.

<sup>73</sup> "Als de bazuin een onzeker geluid geeft, wie kan zich dan voor de strijd klaarmaken?" Juist. Wie kan zich voor de strijd klaarmaken als de bazuin een onzeker geluid geeft?

<sup>74</sup> Wel, als die kleine eend een onduidelijk gesnater geeft, wie zal zich dan klaarmaken voor de vlucht? Die kleine oude eend zal z'n kleine snavel daar omhoog steken en "honk-honk, honk-honk!" roepen. En elke kleine eend zal naar hem toekomen. "Honk-honk, honk-honk!" Hier zijn ze. Zo'n jubelfeest zullen ze hebben, daar midden in die vijver, steeds maar in het rond te gaan. Na een tijdje voelt hij het over hem heen komen dat hij moet vertrekken. Hij zal z'n kleine vleugels uitslaan en van die



vijver opvliegen, de lucht ingaan en vier of vijf keer ronddraaien en net zo regelrecht naar Louisiana gaan als hij maar kan, elke eend vlak achter hem. “Honk-honk, honk-honk,” hier komt hij. Waarom? Hij is een gids! Amen! Eenden kennen hun gids, de gemeente niet. Ja, hij weet wat hij moet doen.

<sup>75</sup> Kijk naar die oude ganzen, helemaal uit Alaska. Nu, er is altijd een oude mannetjesgans die hen leidt, en die ganzen moeten die gant heel goed nagaan. Ze moeten weten waar die gant het over heeft. Hebt u dat ongeveer vier jaar geleden hier in het tijdschrift *Look* gelezen, waar een oude gant op een keer niet wist wat hij deed? En hij leidde een heleboel ganzen helemaal naar Engeland. Echt. Ze waren nooit eerder in Engeland geweest. Waarom? Ze hebben nooit op hun—hun leider gelet. Die oude gant wist niet waar hij heen ging. En nu zitten ze daar en kunnen ze niet meer terug.

<sup>76</sup> Dat is wat er vandaag aan de hand is met een heleboel van deze ganzen; ze zwermen nog steeds. Ze zeggen, dat het tijdschrift *Look* zei dat deze ganzen zwermen en boven Engeland rondvliegen, maar ze weten niet hoe ze terug moeten komen. Zo is het met sommigen van de *ganzen* die ik ken. Je hebt een zwerm en een grote conferentie en hebt een of andere opwekkingsprediker om een tijdje te komen prediken, maar je weet niet waar je heen gaat. Steeds maar rondzwermend, omdat u een of andere gant hebt die u wegleidt op een denominationele tocht; en niet terug naar het Woord van God, terug naar de doop van de Heilige Geest. En dan vragen we ons af waarom we geen opwekking hebben in onze dagen. Hm hm. Zie? U moet dat zekere Geluid krijgen! Dat Geluid is de Evangeliebazuin die het Evangelie uitblaast, elk Woord van God. Niet geloofsbelijdenis, niet denominatie; maar de Bijbel, de Heilige Geest. “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” Zie? En daar gaan ze de weg af.

<sup>77</sup> Eén oude gans, zeiden ze, liet er een keer een hoop omkomen, toen hij ze in de duisternis probeerde te laten vliegen, wist zelf niet eens waar hij heen ging, en ze vlogen allemaal tegen de bergen aan, en sommige van hen spatten uiteen en barstten uit elkaar. Zeker! Ze moeten hun zeker geluid kennen. Die kleine oude eend, als hij het zekere geluid heeft, en iedereen kent het, hebben ze een klein jubelfeest voor het zwermen en daar gaan ze dan naar het zuiden. Waarom gaan ze daarheen? Waar het niet koud is.

<sup>78</sup> Nu, als God een eend genoeg instinctief besef gaf om de kou weten te ontwijken, hoeveel te meer zou Hij het dan de gemeente hebben gegeven? Als een eend dat door instinct kan doen, wat dan met de Heilige Geest in de gemeente? Het zou ons van oude formaliteiten moeten leiden en geloofsovertuigingen en zo naar een heerlijke, wonderbare doop van de Heilige Geest. Het brengt deugd, kennis, geduld, godzaligheid en de Heilige Geest.

Daarheen zal de echte Gids leiden, want Hij zal niets anders uitademen dan het Evangelie, alleen het Woord van God. Zeker, u hebt een Gids nodig!

<sup>79</sup> Toen de wijzen, zij wisten niets over God. Zij waren—zij waren magie-werkers, magiërs. Ze waren daar in het oosten. Weet u, de Bijbel zei: “We hebben Zijn Ster in het Oosten gezien, zijn gekomen om Hem te aanbidden.” Zij waren uit het westen, ze keken naar het oosten en zagen Zijn Ster . . . of keken naar het westen, zij waren in het Oosten. “Wij waren in het Oosten en zagen Zijn Ster in het Westen.” Zie? “Wij hebben Zijn Ster in het Oosten gezien.” En kijk, zij waren in het Oosten. “Toen wij in het Oosten waren, zagen wij de Ster, en wij zijn gekomen om Hem te aanbidden.”

<sup>80</sup> Ik kan me voorstellen en zien hoe die mannen zich gereedmaakten om te gaan. Ik kan me voorstellen dat een van hun vrouwen tegen hem zei: “Zeg, alles is ingepakt, maar waar is je kompas?”

Hij zei: “Ik—ik ga deze keer geen kompas gebruiken.”

<sup>81</sup> Zei: “Hoe ga je de bergen oversteken?” Bedenk dat ze de rivier de Tigris over moesten steken en over de vlaktes moesten komen, en de . . . nou, ze hadden een reis van twee jaar, op kamelen. Hoe zouden ze het gaan doen? Zei: “Nou, je neemt niet eens een kompas mee.”

Zei: “Nee.”

“Hoe ga je dan?”

<sup>82</sup> “Ik ga op Gods voorziene weg. Die Ster daarginds zal me naar die Koning leiden.” Dat is het.

<sup>83</sup> “Wij hebben Zijn Ster in het Oosten gezien en volgden hem helemaal hier naar het westen om Hem te aanbidden. Waar is Hij?” Ze volgden Gods voorziene weg. Ze raakten daar een tijdje verstrikt met een stel geloofsbelijdenissen. Ze kwamen Jeruzalem binnen en begonnen door de straat te gaan, deze fijn geklede mensen, en zeiden: “Waar is Hij? Waar is Hij, die Koning der Joden geboren is?” Wel, dat was het hoofd, dat was Jeruzalem. Zeker zou de grote kerk er iets over weten. “Waar is Hij? Waar is Hij, die Koning der Joden geboren is? We hebben Zijn Ster in het Oosten gezien, we zijn gekomen om Hem te aanbidden. Waar is Hij?”

<sup>84</sup> Wel, ze gingen naar pastor *zus-en-zo*, en naar hogepriester *zus-en-zo*, niemand die er iets van wist. “Wel, er is Eén geboren Koning der Joden, waar is Hij?” Zij wisten het niet.

<sup>85</sup> Maar er was een stel herders buiten in de heuvels die een geweldige tijd hadden, ja meneer, omdat ze Gods voorziene weg waren gekomen.

<sup>86</sup> Dus bleven ze daar en direct zei hij: “Ik zal u vertellen wat we zouden moeten doen: we zouden een bestuursvergadering

moeten houden.” Dus riepen zij de Sanhedrin Raad bijeen en— en dachten of zij er iets over gehoord hadden. “Nee, wij wisten er niets van.”

<sup>87</sup> Vandaag is het net zo. Ze weten niets over deze Gids, deze Heilige Geest, die geneest, vervult, redt, weerkomt. De Gids die ons al deze dingen verteld heeft die er gebeurd zijn, hier bevinden we ons er precies middenin. Een Onderscheider van de gedachten van het hart; ze weten daar niets over, ze noemen het gedachteoverdracht of zoiets. Ze weten niet wat ze erover moeten zeggen.

<sup>88</sup> Dus ziet u, die wijzen, zolang...Bedenk, toen ze Jeruzalem binnenkwamen, verdween de Ster. En zolang u naar geloofsbelijdenissen en denominatie-mannen kijkt om u naar God te leiden, zal de hulp van God u verlaten. Maar toen ze dat beu werden en hen verlieten, de geloofsbelijdenissen en denominaties van die Joden verlieten en uit Jeruzalem gingen, toen verscheen de Ster opnieuw en verheugden ze zich met buitengewone grote vreugde. Ze zagen de Gids weer! O, hoe is het, naar een of andere oude, koude formele kerk te gaan, en dan terug naar een goede kerk te gaan die in vuur en vlam staat, de Gids te zien leiden, wat een verschil is dat! Ja: “Wij hebben Zijn Ster in het Oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden.”

<sup>89</sup> Jozua zei tegen hen: “Volg nu de Ark, want u bent deze weg nooit eerder gegaan.” God zal niet toestaan dat die Ark ergens anders heen gaat dan de juiste weg. Iedereen volgde hem, en het ging regelrecht de Jordaan over.

<sup>90</sup> Hetzelfde geldt vandaag, door de Heilige Geest. Ja meneer. Het enige dat we weten of het nu de Heilige Geest is of niet, we zien de manife- . . . manifestaties ervan, de manifestaties, die het Woord van God betuigen.

<sup>91</sup> Nu, niet lang geleden hadden een heleboel broeders bloed en olie, en dat is prima als ze zo willen doen. Ik...Dat is geen bevestiging voor mij. Het gaat om een Schriftuurlijke bevestiging, zie, zolang het betuigt wat God zei, is dat in orde. Zij zeiden: “Dit is de reden dat u de Heilige Geest hebt, u hebt olie in uw hand.” Nu, ik—ik kan daar niet voor gaan. Zie? Nee, ik geloof niet dat olie er iets mee te maken heeft. En als dat bloed genezing en verlossing brengt, wat is er dan gebeurd met het Bloed van Jezus Christus? Als die olie geneest, hoe zit het dan met Zijn striemen? Ziet u? Zie?

<sup>92</sup> Ik wil dat de Gids komt, die u naar de Waarheid van het Woord brengt, dan weet u dat u juist gericht staat en dat u klaar bent voor de aftelling. Dat klopt, u gereedmakend om weg te vliegen. Ja meneer. Ja, want waarom? De Gids is Degene die het werkelijk maakt.

<sup>93</sup> Ik heb hier een Schriftgedeelte, ik had deze Schriften gegeven, maar ik wil deze lezen. Het is II Petrus, het 1e hoofdstuk, 21e vers.

*Want . . . profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil van een mens: maar door heilige mensen van God die door de Heilige Geest werden gedreven.*

<sup>94</sup> Hoe kwam de profetie? Niet door de wil van de mens, denominationele geloofsbelijdenissen; maar door de wil van God, toen heilige mannen werden gedreven door de Heilige Geest. Hij is altijd Gods Gids geweest. Dat was de Heilige Geest, die in die Vuurkolom zat, dat was de Heilige Geest, ieder mens weet dat dat Christus was. Mozes verliet Egypte, achtte de smaad van Christus grotere rijkdom dan die van Egypte. Christus was Degene. Wel, toen ze daar stonden en zeiden: “Wel, U zegt dat U . . . Wel, U bent niet ouder dan vijftig jaar en zegt dat U Abraham hebt gezien?”

<sup>95</sup> Hij zei: “Vóór Abraham was, BEN IK.” IK BEN was Degene die Mozes ontmoette in de Vuurkolom in een brandend bos. Ja meneer. Hij was God die vlees werd gemaakt. Geen derde persoon; dezelfde Persoon, in een andere bediening. Geen drie goden; drie ambten van één God. Correct.

<sup>96</sup> Goed, nu, de Schrift. Altijd, als God erin voorziet, voorziet Hij in het beste. Toen God een weg voorzag om Zijn gemeente te versterken, voorzag Hij in het beste. Toen Hij Adam en Eva, in de hof van Eden, wat Hij hun gaf was Zijn Woord. “Blijft u achter dit Woord en dan bent u veilig. Maar als u erbij vandaan gaat, de dag dat u daarvan eet, die dag zult u sterven.” God heeft Zijn strategie nooit veranderd. En Satan heeft de zijne nooit veranderd; hoe hij bij Adam en Eva is gekomen, zo komt hij vandaag bij ze. Waarom? Door te proberen om het weg te redeneren. “Nu, het is redelijk dat God dat niet zou doen. O, God heeft het gezegd,” zei Satan, “maar zeker zou een heilige God dit niet doen.” Zeker zal Hij dat wel, omdat Hij zei van wel!

<sup>97</sup> En dat is wat men vandaag zegt: “O, wacht eens even! U gelooft toch niet als ik naar de kerk ga en ik mijn tienden betaal en ik *dit* en *dergelijke* doe, dat God me er daar uit zal werpen?” Tenzij een mens wedergeboren wordt, zal hij het Koninkrijk van God zelfs niet begrijpen! Zie? Geen excuses! “Wel, de arme oude man, de arme oude vrouw, het is een goede oude ziel.” De enige manier waarop ze God ooit kunnen zien, is om wedergeboren te worden. Dat is alles. Het maakt me niet uit hoe klein, hoe oud, hoe jong, wat ze hebben gedaan, hoeveel ze naar de kerk zijn gegaan, hoeveel denominaties ze kennen, hoeveel geloofsbelijdenissen ze op kunnen zeggen. U moet wedergeboren worden of u staat om mee te beginnen niet eens op het fundament. Zo is het precies.

<sup>98</sup> Dus ziet u, u hebt de Gids nodig. Hij zal u leiden naar Waarheid, en de Waarheid is het Woord. Hij zal u leiden. En zo is het altijd geweest. God hoeft nooit iets te veranderen, omdat Hij oneindig is en Hij weet wat het beste is. Hij is alomtegenwoordig, Hij is alwetend, Hij is—Hij is alles. Het is juist, God, dus hoeft Hij niet te veranderen. In orde.

<sup>99</sup> Hij is een Bevestiger van de weg waarop Hij u leidt. De Heilige Geest, de Gids, is de Bevestiger van hetzelfde Woord dat Hij onderwijst. Nu, Lucas werd geleid door de Gids om te zeggen: “Ga heen in de hele wereld, predik het Evangelie aan alle creaturen. Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, wie niet gelooft, zal veroordeeld worden. En deze tekenen zullen hen volgen die geloven: in Mijn Naam zullen zij duivels uitwerpen, met nieuwe tongen spreken, slangen opnemen, dodelijke dingen drinken, de handen op de zieken leggen en zij zullen genezen.” En de Bijbel zei “dat ze overal heen gingen,” geleid door de Gids, weet u, “het Woord predikten, met tekenen die daarop volgden.” Wat was het? De Gids die bevestigde dat dat de Waarheid was!

<sup>100</sup> Dat was Gods handelswijze. Dat is de manier waarop het werd vastgelegd. Dat is Zijn programma; Hij kan er niet van veranderen, omdat Hij oneindig is. Amen. Hij kan er niet van veranderen; Hij is God. Ik kan veranderen; ik ben een man. U kunt veranderen; u bent een man of vrouw. Maar God kan niet veranderen. Ik ben eindig; ik kan fouten maken en dingen verkeerd zeggen, wij allen kunnen dat. Maar God kan het niet, en God zijn. Zijn eerste beslissing is volmaakt. De manier waarop God op het toneel handelt, is de wijze waarop Hij elke keer moet handelen. Als Hij op het toneel geroepen wordt om een zondaar te redden, redt Hij hem op grond van één ding. De volgende keer dat een zondaar komt, moet Hij op dezelfde manier handelen, anders heeft Hij verkeerd gehandeld toen Hij de eerste keer optrad. Amen. Ik heb Hem lief. Ik weet dat het de Waarheid is.

<sup>101</sup> Ik ben drieënvijftig jaar oud, predik hier al drieëndertig en een half jaar het Evangelie; ik heb het nooit zien falen. Ik heb het zeven keer de hele wereld rond beproefd gezien, in allerlei godsdiensten en al het andere, voor wel een half miljoen in één keer, en nooit heeft het gefaald. Ik spreek niet uit een of ander boek, ik spreek uit persoonlijke ervaring, dat ik weet dat God achter Zijn Woord staat en het eert. Nu, als u een of andere geloofsbelijdenis hebt, u kunt daar maar beter bij oppassen. Maar de Heilige Geest zal het Woord van God ondersteunen.

<sup>102</sup> In Johannes, het 1e hoofdstuk en het 1e vers, zei hij: Hij is het Woord, Hij is de Gids: “In den beginne was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God. En het Woord werd vlees gemaakt en heeft onder ons gewoond.” Tjonge!

103 Petrus werd ertoe geleid, over Handelingen 2:38, te zeggen hoe de Heilige Geest te ontvangen, hij zei: “Bekeert u, een ieder van u, en wordt dan gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van uw zonden en dan zal de Gids u van daar af verder brengen.” Ja, dat is wat gedaan moet worden. Als eerste, bekeert u van uw zonden, uw ongelooft, dat u deze dingen niet geloofd hebt. Bekeert u, en laat u dan dopen, en dan zal de Gids u van daar af verder brengen. Zie, dat is uw plicht. Het is uw plicht om u te bekeren. Het is uw plicht om u te laten dopen. Dan is het de plicht van de Gids om u van daar af verder te nemen, u te leiden, van deugd naar kennis, naar matigheid, naar lijdzaamheid, naar godzaligheid en naar broederlijke liefde, en de Heilige Geest verzegelt u. Zie? Dan bent u een volledige gestalte van God, een echte man van God, een echte vrouw van God, verankerd in Christus. Ik hou daarvan, dat wegverankerd in Christus.

104 Ja, Markus werd geleid door de Heilige Geest om Markus 16 te schrijven, natuurlijk.

105 Johannes werd geleid toen hij Openbaring schreef. Hij werd geleid door de Gids. Hij werd ook door de Gids geleid om te zeggen: “Wie er één Woord van zal afnemen of er één Woord aan toevoegen, zo zal zijn deel worden weggedaan uit het Boek des Levens.”

106 Nu, hoe gaat u iets als vervanging nemen voor het Woord van God en nog steeds zeggen dat u geleid wordt door de Heilige Geest? Dat is niet logisch, of wel? Nee meneer. Nee.

107 Hij is mijn Gids geweest door mijn leven heen. Hij heeft mij tot Leven geleid. Hij was Degene die mij tot Leven leidde, en Hij is mijn Leven. Zonder Hem heb ik geen Leven. Zonder Hem wil ik niets anders. Hij is geheel mijn Al-in-al. In de uren van mijn moeite staat Hij mij bij. Gisteren heeft Hij mij gezegd, vandaag deden ze hetzelfde. Wat kan ik verwachten? Hetzelfde voor immer, prijs Zijn Naam! Amen. Ja meneer. Hij heeft het beloofd. Hij zal het doen. Hij is mijn Leven, Hij is mijn Gids, Al-in-Al. Ik heb Hem vertrouwd. Ik heb een aantal moeilijke beproevingen gehad. Ik vertrouw Hem waar ik ook ga. Ik wil dat u dat doet. Als u gaat wassen, u vrouwen, vertrouw op Hem. Als u de stad ingaat, vertrouw op Hem.

108 Ik kwam een keer op het punt dat ik dacht dat ik aardig vertrouwd was in het bos, weet u, ik had zoveel gejaagd. Ik dacht: “Ik kan gewoon alles aan, niemand zal... Ik zou niet kunnen verdwalen. Mijn moeder was een half-indiaanse, en ik hield ervan. O my! Ik zou in de bossen niet kunnen verdwalen, ik weet waar ik zit.”

109 En op mijn huwelijksreis, ik heb de vrouw een beetje bedrogen, ik vertelde haar: “Weet je, schat, het zou goed voor

ons zijn om op de 23e van oktober te trouwen.” Dat is natuurlijk wanneer de Here mij het zei te doen.

110 En ik dacht: “Nu, voor een kleine huwelijksreis; ik heb mijn geld opgespaard, en ik zal haar langs de Niagarawatervallen nemen en verder in de Adirondack gaan en wat jagen.” Zie? Dus ik nam haar en Billy mee, hij was nog maar heel klein. En dus, ik moest haar meenemen op een huwelijksreis, en het was ook op een jachtreis, weet u. Dus—dus ik dacht dat dat iets goeds zou zijn om te doen. En dus nam ik haar mee ernaartoe, en de . . .

111 Ik schreef naar meneer Denton, de boswachter. En we gingen naar boven naar Hurricane Mountain. En ik zei: “Meneer Denton, ik kom, ik wil deze herfst met u op beren jagen.”

112 En hij zei: “Oké, Billy, kom maar.” Dus zei hij: “Ik zal daar op een datum *dan-en-dan* zijn.” Nou, de vrouw en ik waren daar een dag eerder, en Billy, en dus, de hut lag op slot. Er was een klein afdak daar in de bossen.

113 Waar Broeder Fred Sothmann en ik niet lang geleden heen gingen, en daar stonden. De Heilige Geest, ik zag Hem daar staan, dat gele Licht dat zich in het struikgewas heen en weer bewoog, en Fred stond daar. Hij zei: “Kom terzijde, Ik wil met u spreken. Morgen” zei, “wees voorzichtig, ze hebben een val voor u gezet.” Zei: “Wees op uw hoede!” Is dat juist, Broeder Fred? En ik ging en vertelde het honderden mensen die avond, daar in Vermont; ik zei: “Er is een val voor mij gezet; ik zal het tegenkomen. Ik weet niet waar het is.” En de eerstvolgende avond, daar kwam het, daar was het. Zei: “Hier is de val die gezet is.” Jazeker. Maar de Heilige Geest leidde me in wat ik moest doen. En o my, dat was precies juist! O, velen van jullie weten wat het was. Ik heb geen tijd om het te vertellen.

114 Maar toen ik daar op die plek stond; het begon die dag net koud te worden. Meneer Denton zou de volgende dag komen opdagen; ik zei: “Weet je, schat, het zou mooi zijn als ik een—een grote bok kreeg om mee naar huis te nemen.” Ik zei: “We hebben . . . Ik moest deze pennies opsparen, en wij waren pas getrouwd.” En ik zei: “We zouden ons vlees voor de winter hebben als ik vandaag wat krijg op jacht.”

115 En ze zei: “Nou, ga je gang, Billy.” Zei, “Nu, vergeet niet dat ik nooit in deze bossen ben geweest,” zei ze. Ze was ongeveer vijfentwintig mijl ver in de bergen, weet u, en ze zei: “Ik weet hier niets over.” En ze zei: “Dus ik . . .”

116 Ik zei: “Welnu, weet je nog, het was twee jaar geleden dat ik die drie beren doodde. Dat was daarzo boven op de berg daar.” En ik zei: “Nu, ik zal een grote bok schieten en we zullen een beer schieten,” en ik zei, “we zullen genoeg vlees voor de winter hebben.” Wel, dat klonk aardig goed, weet je. (En we plukten bramen en kregen daar onze kolen voor—voor die winter; en dus, Billy verkocht ze en Meda en ik plukten ze 's avonds nadat ik

mijn ronde gedaan had.) Dus toen—zei ik: “Wel, ik ga mijn geweer halen, ik ga hierheen.” Ik zei: “Er zijn hier heel wat herten, ik vind er wel een.” En ik zei: “Weet je,” ik zei, “dan zal ik hem wel krijgen.” En ik zei: “We zullen. . . ik zal na een tijdje terug zijn.”

Ze zei: “Oké.”

<sup>117</sup> Dus toen ik begon, was het een beetje laag. En ieder van jullie mensen uit New Hampshire en daarboven in New England weet wat het betekent als die mist neerkomt, of waar ook in de bergen, je weet niet waar je bent. Dat is alles. Je kunt geen hand voor ogen zien. Dus toen begon ik langs een—iets als een kapegebied te gaan, ging naar beneden en ging over de bergkam heen en kwam naar boven. En ik zag een panter, zoals u het hier in dit deel van het land noemt. Wij noemen het in het Westen een poema. Zij noemen het daar een bergleeuw. Het is allemaal hetzelfde dier. Het is een poema, wat het eigenlijk is. Dezelfde kat, ongeveer drie meter lang, weegt ongeveer honderdvijftig, tweehonderd pond. Hij stak de weg over en ik liet het geweer er heel snel af glijden, niet snel genoeg om op hem te schieten.

<sup>118</sup> Wel, ik sloop verder over de heuvel, deze poema achterna, en lette op de bladeren die hij had bewogen, weet u. Ik kon hem horen. Hij had vier poten. Ik wist dat hij geen tweevoetig dier was, maar een viervoeter. En ik wist dat het geen hert was, omdat een hert stampet. En hij sloop heel rustig, de kat, weet u, op die manier. En een beer rolt zijn voeten als hij loopt. En dus wist ik dat het een poema moest zijn. En hij zat achter een boomstam en ik zag hem niet tot, ving maar een glimpje van hem op, weg was hij.

<sup>119</sup> En ik keek naar waar hij de bladeren bewoog, weet u, boven op de de berg, en zo naar beneden, en ik lette niet op die wolk die steeds maar dichterbij kwam, weet u, de mist die eraan kwam. Ik daalde af, ging door een grote vallei en ging de Giants in, terwijl ik deze poema volgde. Ik dacht: “Ik zal hem uiteindelijk wel pakken.” Ik zou een plek zien en naar een hooggelegen plaats heen gaan en overal zo rondkijken, in het rond gluren, kijken of ik hem kon zien; heel nauwlettend luisteren, en verdergaan, weer naar beneden sluipen. Je kon de struiken horen kraken, ver voor me uit, als hij eruit ging. Zie, hij ging toen via de bomen, zodat ik hem niet op kon sporen. Zie, hij werd slim, ging in de bomen en sprong van boom tot boom. Dan wist hij dat ik zijn spoor niet kon volgen. O, dacht ik: “O, hoe dan ook!”

<sup>120</sup> En ik ging terug het ravijn in, en ik rook de geur van een beer, een oude mannetjesbeer. Ik dacht: “Ik zal hem nu pakken, tjonge, dat is goed!” Ik rook opnieuw, en ik ging een eindje verder en ik lette op allerlei soorten tekens en alles. Ik kon niets zien; keerde terug naar beneden en ging weer terug naar beneden aan de andere kant van de berg. En toen begon ik op te merken dat het wat mistig werd. En ik rook opnieuw, hij was ergens in de lucht.



Ik zei: “Nee. Nu, wat was er gebeurd, de wind kwam van *deze* kant, en ik kwam. . . De beer, geur kwam van hier, van *die* kant uit, en ik was nu omgedraaid en de wind komt uit deze andere richting. Dus ik moet terug naar waar ik de beer de eerste keer rook, en het daarvandaan nemen.”

121 En op mijn weg terug keek ik over het ravijn, en ik zag de bosjes bewegen. En toen ik dat deed, bewoog er iets zwarts. Ik dacht: “Daar is hij.” Ik gooide een kogel in het geweer heel snel en stond stil. En toen ik het deed, was het een heel grote bok, een hele grote. Ik dacht: “Dat is precies wat ik eigenlijk wilde.” Ik schoot de bok.

122 Ik dacht: “Wel!” Ik heb het niet opgemerkt, het was wat. . . Tegen de tijd dat ik hem klaar had gemaakt, zag. . . Ik maakte m’n handen schoon, en mijn mes, plaatste het terug. En ik dacht: “Prijs God! Dank U Here Jezus, U hebt me mijn vlees voor de winter gegeven. God zij geprezen!” En ik pakte mijn geweer. Ik dacht: “Ik zal gelijk terug omhoog in het ravijn gaan.” Ik zei: “Kijk daar eens jongen, er komt een storm aan. Ik kan hier maar beter weggaan en teruggaan naar Meda en hun.” Ik zei: “Ik moet me haasten.”

123 Daar ging ik, het ravijn omhoog, knoopte m’n grote rode jas los, en zo liep ik vlug het ravijn in naar boven. Voor ik het wist, dacht ik: “My, waar was ik afgeslagen?” De wind sloeg al neer, de bomen klapperden tegen elkaar. Ik dacht: “Waar was ik afgeslagen?” Ik ging door. Ik—ik wist dat ik precies rechthoekig naar Hurricane Mountain ging. Maar ik stopte toevallig, en ik zweette, ik dacht: “Wat is hier aan de hand? Ik ben al een half uur of drie kwartier gegaan, en ik kan die plek niet vinden waar ik was afgeslagen.” Ik keek omhoog, en daar hing mijn hert. Ik was weer precies op dezelfde plaats. Ik dacht: “Wel, wat heb ik gedaan?”

124 Wel, ik begon weer. Ik dacht: “Deze keer lukt het me wel, ik heb gewoon niet opgelet.” Ik lette op elke kleine beweging, overal, bleef opletten. Ik bleef zoeken, zoeken, zoeken. Als die wolken komen, weet ik dat er een sneeuwstorm onderweg is, de mist die laag hing, en toen begon ik op te letten. Ik dacht: “Ik zal een beetje verder gaan,” liep verder door, door, door, door, door, door. En ik dacht: “Nou, dit is raar, lijkt alsof ik deze plek eerder heb gezien.” En ik keek, en daar hing mijn hert. Zie?

125 Weet u waar ik op was? De indianen noemen het de “dodenloop.” Zie, u loopt in een cirkel, rond en rond. Wel, ik dacht dat ik een te goede gids was om ooit te verdwalen. Zie, niets hoefde mij wat te vertellen over de bossen, ik wist de weg. Zie?

126 En ik begon opnieuw. Ik zei: “Ik kan deze vergissing niet maken.” En ik kwam er weer terug.

127 Ik ging een stukje verder omhoog in het ravijn, en toen was het begonnen te waaien. O tjonge, sneeuw overal! Bijna tegen

het donker worden aan. En ik wist dat Meda die nacht in de wildernis zou sterven, ze wist niet hoe ze voor zichzelf zou moeten zorgen. En Billy was net ongeveer vier jaar oud, drie jaar oud, nog maar een kleintje. En ik dacht: "Wat zullen ze doen?" Wel, ik kwam tot zo ver en ik kwam bij een bed van mos, ik dacht: "Ik zit ergens in een vlakte, en ik kan niets zien, het is helemaal mistig." Ik liep nu in het rond.

<sup>128</sup> Normaal gesproken zou ik een plekje hebben gevonden en daar zijn gebleven, als ik iemand bij me had. Ik zou wachten tot de storm voorbij was, een dag of twee, en er dan weer verder gaan. Mij een stuk hert afsnijden . . . over mijn rug, en naar binnen zijn gegaan, eten, en het hebben vergeten. Maar dat kun je niet doen en je vrouw en baby die daar in de bossen liggen om te komen. Ziet u?

<sup>129</sup> Dus begon ik te denken: "Wat kan ik doen?" Dus ging ik een eindje verder. En ik dacht: "Nu, wacht. Toen ik die eerste vallei overstak, stond de wind in mijn gezicht, dus moet ik van deze kant gekomen zijn. Ik móét deze kant op zijn gekomen." En ik was ver afgedwaald in de Giants, maar ik wist niet waar ik was. Ik zei: "O!" Ik begon nerveus te worden. En ik dacht: "Wacht es even, Bill, je bent niet verdwaald," probeerde het mezelf wijs te maken. Je kunt niet doen alsof. Nee, nee. Dat innerlijk bewustzijn zegt je dat je verkeerd bent.

<sup>130</sup> O, je—je probeert te zeggen: "O, ik ben gered, ik ga naar de kerk." Maak u geen zorgen, wacht maar tot dat sterfbed komt, dan weet u dat het anders is. Uw geweten zegt het u. Iets binnenin u vertelt u dat u verkeerd bent. Zie? U weet dat als u zou sterven u geen heilige God zou kunnen ontmoeten. Zoals we Hem gisteravond zagen, zelfs de heilige engelen moeten hun aangezicht bedekken om voor Hem te kunnen staan. Hoe gaat u daar staan zonder dat het Bloed van Jezus Christus ú bedekt?

<sup>131</sup> Ik dacht: "O, ik zal het wel klaarspelen." Ik begon weer. En ik kwam erachter, ik bleef steeds iets horen. Toen werd ik zenuwachtig. En ik dacht: "Nu, als ik dat doe, zal ik er onderdoor gaan." Dat is wat een verdwaald mens meestal doet, hij wordt gek in de bossen. Dan pakt hij zijn geweer, schiet zichzelf neer; of valt over een greppel en breekt zijn been, en daar ligt hij, hij zal daar sterven. Dus ik dacht: "Wat zal ik doen?" Dus ik begon verder te lopen.

<sup>132</sup> En ik bleef iets horen zeggen: "Ik ben ten zeerste bevonden een Hulp in benauwdheden." Ik bleef gewoon doorlopen.

<sup>133</sup> Ik dacht: "Nu, ik weet dat ik er nu een beetje naast zit, ik hoor een Stem tegen me spreken." Ik bleef maar doorgaan. Ik ging: "woe, woe, woe," floot zo, weet u. Ik dacht: "Nu, ik ben niet verdwaald. Je weet best waar je bent, jongen! Wat is er met je aan de hand? Jij kunt niet verdwaald raken. Je—je bent een

te goede jager, jij kunt niet verdwaald raken.” Opscheppen over mezelf, weet u, me door bluf eruit laten redden.

<sup>134</sup> Je kunt het niet overbluffen. *Hier* diep beneden draait er een klein wiel die zegt: “Je bent verdwaald jongen, en je weet dat je dat bent. Zie, je bent verdwaald.”

<sup>135</sup> Ik bleef maar doorgaan. “O, ik ben niet verdwaald! Het komt wel goed met me. Ik zal de weg wel vinden.” De dingen begonnen er eigenaardig uit te zien, de wind sloeg neer. Sneeuw begon te jagen, de kleine korrelsneeuw, zoals wij het noemen, “spatte neer.” Ik dacht: “Een vrouw en baby! Ik ben niet . . .” Ik dacht: “O my!”

<sup>136</sup> Meteen hoorde ik dat weer, zei: “Ik ben een zeer tegenwoordige Hulp ten tijde van benauwdheid.” Ik was toen een prediker van het Evangelie, predikte hier in de tabernakel.

<sup>137</sup> Dus ik dacht: “Wel, wat kan ik doen?” Ik hield stil, keek overal, en de mist was nu al neergekomen. Ik . . . Dat was het. Er kon toen niets meer gedaan worden. Ik dacht: “O, wat kan ik doen?” Ik dacht: “Meneer, ik ben niet geschikt om te leven, ik heb te veel zelfvertrouwen gehad. Ik dacht dat ik een jager was, maar ik ben het niet.”

<sup>138</sup> En broeder, ik heb Hem altijd vertrouwd. Schieten, ik heb daar records. En een visser, ik ben er een armzalige, maar ik heb Hem altijd vertrouwd. Schutter, ik ben een slechte schutter, maar Hij liet me wereldrecords behalen. Zie? Schoot herten op zeven-, achthonderd meter. Heb daar een geweer waarmee ik vijfendertig stuks wild neer heb gehaald zonder daarbij een schot te missen. Lees dat maar ergens, als u kunt. Zie? Ik ben het niet, Hij is het. Ik heb Hem vertrouwd.

Daar was ik, ik dacht: “Wat kan ik doen? Wat kan ik doen?”

<sup>139</sup> Ik bleef. . . Dat kwam steeds maar dichterbij: “Ik ben een zeer tegenwoordige Hulp in een tijd van benauwdheid, een zeer tegenwoordige Hulp.”

<sup>140</sup> Ik dacht: “Is dat God die tot mij spreekt?” Ik nam mijn hoed af. Ik had mijn patrouille-hoed op, rode zakdoek eromheen gewikkeld. Ik legde hem neer. Trok mijn jas uit, die vochtig was. En ik legde mijn jas neer, zette mijn geweer tegen een boom aan. Ik zei: “Hemelse Vader, ik raak nu buiten mezelf, ik hoor een Stem tot me spreken. Bent U dat?” Ik zei: “Heer, ik geef U toe dat ik geen jager ben. Ik kan, ik—ik kan de weg niet vinden. U moet me helpen. Ik ben niet geschikt om te leven, en de dingen doende die ik heb gedaan, hier te komen en denkend dat ik teveel wist om ooit te kunnen verdwalen. Ik heb U nodig, Here. Mijn vrouw is een goede vrouw. Mijn baby, mijn kleine jongen, z'n moeder is heengegaan, en zij probeert moeder voor hem te zijn, en ik heb haar net getrouwd. En hier is ze, een kind, daar in de bossen, ze zullen vannacht beiden sterven. Die wind, het zal zo'n twintig onder nul worden, en ze zullen niet weten hoe ze in leven moeten

blijven. Ze zullen vannacht sterven. Laat hen niet sterven, God. Breng me naar ze toe zodat ik kan zorgen dat ze niet sterven. Ik ben verdwaald! Ik ben verdwaald, God! Ik—ik kan de weg niet vinden. Zou U mij niet alstublieft willen helpen? En vergeef me voor mijn eigen egocentrische wijze! Ik kan niets doen zonder U, U bent mijn Gids. Help me, Here.”

<sup>141</sup> Ik stond op en ik zei: “Amen.” Pakte mijn zakdoek op; mijn jas, pakte hem op; zette mijn hoed weer op; pakte mijn geweer. Ik zei: “Nu, ik zal zo goed als ik kan in de juiste richting gaan, naar mijn allerbeste weten; en ik zal rechtuit in één richting gaan, want ik loop op een of andere manier in een cirkel rond, ik weet niet hoe. Maar ik zal de weg gaan die U mij vertelt, Here God, mijn Gids.”

<sup>142</sup> Ik begon *deze* kant op te lopen. Ik zei: “Dit is ’m, en ik moet het mezelf laten geloven. *Deze* kant ga ik op. Ik ga rechtuit *deze* kant op. Ik zal er niet van afwijken, ik ga *deze* kant op. Ik weet dat ik het juist heb. Ik ga *deze* kant op.” Als ik die kant op was gegaan, zou ik naar Canada zijn gegaan. Zie?

<sup>143</sup> Net op dat moment voelde ik dat iets me op mijn schouder aanraakte, een hand, het voelde aan als de hand van een man, dus ik draaide me snel om om te kijken. Er stond niemand daar. Ik dacht: “Wat was dat?” Hier ligt de Bijbel die voor me ligt. God, mijn Gids en Rechter, staat hier. Ik keek gewoon op. En regelrecht in *deze* richting klaarde die mist net op zodat ik de toren bovenop Hurricane Mountain kon zien. ’k Ging er regelrecht bij weg, het beste van mijn jagersbekwaamheid, en ik ging er bij vandaan, en het werd toen al héél laat in de avond. Ik draaide me heel snel om, richtte mezelf *zo*. Ik pakte mijn hoed en hief mijn handen omhoog, ik zei: “Leid mij erheen, God, U bent mijn Gids.”

<sup>144</sup> Ik ging op weg. Ik moest recht bij steile rotswanden omhoog en alles om daar te komen, steeds maar later. Toen werd het donker. Herten sprongen voor me op en alles. Ik kon aan niets anders denken dan mezelf in één richting te houden, regelrecht *deze* berg op.

<sup>145</sup> En ik wist dat als ik bij de toren kon komen, meneer Denton en ik . . . Ik hielp mee de lijn dat voorjaar aan te brengen. We spannen de telefoondraad van de Hurricane Mountain helemaal naar beneden, ongeveer drie en een halve of vier mijl, helemaal tot aan het kamp. En het ging langs een paadje naar beneden, maar met de sneeuw erop kon je het pad niet zien. Zie? En de wind aan het waaien en alles, het was donker en een sneeuwstorm en het ging tekeer, je kon niet zien waar je was. Wel, het enige wat ik wist te doen nadat het donker was geworden, en ik wist niet . . . Ik wist dat ik één richting liep, de berg op. Want ik moest de berg op gaan, en de toren stond bovenaan op de berg, en ik moest ongeveer zes mijl gaan om er te komen. Bedenk eens,

die mist die opklaarde, zes mijl, slechts één gaatje, dat ik het kon zien!

<sup>146</sup> En dan zou—zou ik mijn geweer dragen, in *deze* hand, en *deze* hand omhoog houden, omdat ik de—de draad zó aan de bomen had vastgespijkerd, naar beneden toe, de telefoondraden naar de hut, zodat hij met zijn vrouw kon praten, en dan vanaf daar kon telefoneren, vanaf de berg. En ik zou hem die herfst helpen om hem weer naar beneden te halen. En ik had mijn hand zo omhoog, en zei: “O God, laat me die lijn aanraken.” Zou lopen en mijn arm deed zo zeer, moe, ik kon hem nauwelijks meer omhoog houden, en ik moest hem laten zakken. En ik zou het geweer verwisselen en het in *die* nemen; een paar stappen teruggaan zodat ik er zeker van zou zijn om hem niet te missen, mijn hand dan omhoog steken, beginnen te lopen, lopen. Het werd laat, donker, de wind blies. O, ik zou op een tak stuiten, en zou zeggen: “Dat is hem! Nee, dat is hem niet.” O, het geeft. . . Laat het geen onzeker geluid geven.

<sup>147</sup> Na een poosje, toen ik zo ongeveer op het punt stond om op te geven, raakte mijn hand iets. O my! Ik was gevonden, toen ik verdwaald was. Ik hield die draad vast. Ik liet het geweer zakken, nam mijn hoed van mijn hoofd, en ik stond daar. Ik zei: “O God, wat een gevoel is het om gevonden te worden als je verdwaald bent.” Ik zei: “Naar beneden tot het eind van deze draad zal ik hem nooit loslaten. Ik zal aan deze draad vast blijven houden. Hij zal me regelrecht naar de plek leiden waar alles wat mij lief is op deze aarde zich daar beneden bevindt. Mijn vrouw en baby, buiten zichzelf, niet wetend waar ik ben, niet wetend hoe ze een vuur moeten maken, niet wetend wat te doen, en de wind blies en takken die kraakten en van de bomen vielen.” Ik zou het niet wagen die draad los te laten. Ik hield die draad vast totdat hij me recht naar de plek leidde waar alles wat mij op aarde lief was, zich bevond.

<sup>148</sup> Dat was een verschrikkelijke ervaring, en een grote ervaring om mijn weg daaruit te vinden, maar dat was niet eens de helft. Op een dag was ik verdwaald in de zonde. Ik ging van kerk naar kerk om te proberen iets te vinden. Ik ging naar de Zevende Dag Adventisten, zij vertelden me: “Houd de sabbat, stop met vlees eten.” Ik ging naar de Baptistenkerk, eerste Baptistenkerk, hij zei: “Sta gewoon op en vertel hun dat je gelooft dat Jezus Christus de Zoon van God is, en ik zal je dopen, dat is het.” Er was niet niets. Maar op een dag in een klein kolenschuurtje, hield ik mijn handen omhoog, kreeg ik houvast op iets; of mag ik zeggen: iets kreeg houvast op mij. Het was een Levenslijn, de Gids. En Hij heeft me veilig tot zover geleid, ik ga mijn hand niet van die Draad afhalen. Ik hou mijn handen aan Hem vast. Laat geloofsbelijdenissen, de denominaties doen wat ze maar willen, ik hou de Gids vast. Want alles wat ooit op aarde was en alles wat in de Hemel is, wat ooit kostbaar voor mij was, bevindt zich aan

het einde van deze Lijn. Hij heeft me veilig tot zover gebracht, ik zal Hem voor de rest van de weg vertrouwen. "Als Hij, de Heilige Geest, is gekomen, zal Hij uw Gids zijn en u leiden in alle . . ."

<sup>149</sup> Vrienden, het heeft me gebracht naar waar ik vandaag ben. Het heeft mij gemaakt tot wat ik ben. Ik stel het graag aan u voor. Het is de enige Gids waar ik iets over weet, voor hier op aarde of daarboven. Hij is mijn Gids als ik ga jagen. Hij is mijn Gids als ik ga vissen. Hij is mijn Gids als ik tot iemand spreek. Hij is mijn Gids als ik predik. Hij is mijn Gids als ik slaap.

<sup>150</sup> En als ik kom om te sterven, zal Hij aan de rivier staan. Hij zal mij over de weg heen geleiden. "Ik zal geen kwaad vrezén, want Gij zijt met mij. Uw stok en Uw staf, die corrigeren mij en leiden mij over de rivier."

Laten we bidden.

<sup>151</sup> Hemelse Vader, ik ben zo dankbaar voor de Gids, Degene die mij leidt. O, soms, Vader, als ik Hem niet bij mij kan horen, word ik bang. Ik wil Hem dicht bij mij hebben, omdat ik niet weet op welke tijd ik bij de rivier aankom. Ik wil dat Hij dicht bij mij is. Verlaat me nooit, Here. Ik kan niet spreken, ik kan niet prediken, ik kan niet jagen in de bossen, ik kan niet vissen op de oever, ik kan mijn auto niet besturen, er is niets wat ik kan doen zonder U. U bent mijn Gids. Wat ben ik blij dat ik vanavond tot deze samenkomst kan zeggen hoe U mij in al deze dingen geleid hebt, hoe U mij eruit gebracht hebt!

<sup>152</sup> Ik zat er laatst aan te denken; niet meer dan een paar jaar geleden als ik hier op straat stond en omdat mijn familie verkeerd gedaan had, wilde niemand met me praten. Ik was eenzaam op zoek naar gemeenschap. Niemand wilde iets met mij te maken hebben. Ze zeiden: "Zijn vader is een dranksmokkelaar." En Here, zag dat niemand met me zou praten. En ik hou van mensen. Maar op een dag toen ik een houvast op die Lijn kreeg! Nu denk ik eraan, Here, hoe ik weg moet glippen en de wildernis in moet om wat rust te krijgen. Waardoor kwam het? Persoonlijkheid niet, scholing niet; ik heb er geen. Maar het was U, Here. U, Here. U hebt mij de roos laten treffen, U hebt me de grote vis laten vangen, omdat U weet dat ik het graag wilde. U hebt me vaders en moeders gegeven. U hebt me broeders en zusters gegeven. U hebt me mijn gezondheid gegeven. U hebt me een vrouw gegeven. U gaf me een gezin. U bent mijn Gids, Here. Laat me Uw hand vasthouden, laat me nooit los. Als één hand moe wordt, verwissel ik gewoon van hand. Help me, Here.

<sup>153</sup> En moge nu een ieder hierbinnen diezelfde Levenslijn vastpakken, Here, de Heilige Geest die ons Leven is, Levengevende Bron. En moge Hij ons allen leiden naar dat gelukkige Land daarginds, waar het gezwoeg van het leven voorbij zijn en ons werk op aarde gedaan is, en dan zal er geen ouderdom meer zijn, geen zwakke mensen, geen vermoeide

nachten meer, geen gehuil en gebed meer, geen altaaroproepen meer, maar we zullen daar voor altijd jong zijn, ziekte en verdriet zullen er niet meer zijn. Er zal geen zonde meer zijn, en we zullen leven in de gerechtigheid van God door alle komende eeuwen heen, door een eindeloze Eeuwigheid. Sta het toe, Vader.

<sup>154</sup> En nu Vader, als er hier vanavond iemand is die nooit een houvast heeft gekregen op die Reddingslijn, mogen ze die nu vinden. En moge de Heilige Geest die me geleid heeft. . . En ik kan vanuit mijn hart zeggen, met mijn hand op Uw Woord, dat Hij altijd juist is geweest. Ik ben vaak verkeerd. Maar Hij is juist. Laat Hem bij mij blijven, Here. Laat mij bij Hem blijven. En mogen anderen hier die Hem vanavond niet kennen, mogen zij Zijn onveranderlijke hand vasthouden, zodat zij verder mogen worden geleid.

<sup>155</sup> En op een dag komen we bij de rivier. Het zal die ochtend ook mistig zijn. De oude zee zal bulderen, de oude Jordaan, de branding zal beuken, de dood die het leven uit ons smooit. Maar God, ik—ik zal niet vrezen. Ik heb het al een lange tijd geleden geregeld. Ik wil gewoon de helm afzetten, als een krijgsman, mij omdraaien, terug op het pad blikken om te zien waar die Lijn me naartoe geleid heeft. De hele wildernis te zien waar ik doorheen gekomen ben, en elk doornige plek en elke stapel stenen waaraan ik mij stootte, maar de Draad vasthoudend. Zoals U zei, de dichter zei: “Sommigen door het water en sommigen door de vloed, sommigen door diepe beproevingen, maar allen door het Bloed.” En ik wil dit, het oude Zwaard hier nemen, dat me langs de weg heeft beschermd en het terug in zijn schede steken, het uitschreeuwen: “Vader, stuur de boot vanmorgen over, ik kom naar huis.” U zult er zijn, Here. U hebt het beloofd. U kunt niet falen.

<sup>156</sup> Zegen ieder die hier nu is. En als ze niet weten hoe ze deze Lijn moeten vasthouden en hem nooit hebben aangeraakt, mogen heilige handen nu worden opgeheven, gewillige handen, verlangende handen, en de Reddingslijn aanraken die hen zal leiden naar het begeren van hun hart, volmaakte vrede en voldoening, rust in Christus.

<sup>157</sup> Met onze hoofden gebogen, zou er een handen omhoog gaan en zeggen: “Laat mij; hou mijn hand vast”? O, God zegene u.

Wanneer de weg somber wordt, lieve Here, blijf dichtbij,  
 Wanneer mijn leven bijna voorbij is;  
 Bij de rivier zal ik staan, leid mijn voeten, houd mijn hand vast,  
 Neem mijn hand, lieve Here, leid me door.

<sup>158</sup> Zou er een ander hun hand opsteken, zeggen: “Here, ik wil vanavond de aanraking van de Reddingslijn voelen. Ik wil voelen dat Christus mij van mijn zonden heeft vergeven, en ik wil een

nieuwe schepping zijn van dit uur af aan”? God zegene u. Zou er nog iemand zijn, zeggen: “Laat mij U aanraken, Here. Laat mij mezelf verliezen”? God zegene u, zuster. “Laat mij mezelf verliezen en het vinden, Here, in U.” God zegene u. En God zegene u. Dat is goed. “Laat me mezelf verliezen, Here. Laat me het vergeten.” God zegene u, broeder. “Laat me. . .” God zegene u, zuster. “Laat me gewoon al mijn kennis verliezen.” God zegene u, zuster. Vertrouw niet op door mensen gemaakte stelsels. Volg de Gids, Hij zal u in alle Waarheid leiden. “Leid mij, Here Jezus, leid mij.” God zegene u daar achteraan. O, er zijn veel handen die omhoog zijn geweest, en die verlossing willen. Nu, terwijl we. . .

<sup>159</sup> Het altaar hier, er kan geen altaar worden opgeroepen, omdat er overal mensen zitten. Maar Hij is daar. U weet heel goed, toen u uw hand opstak, dat er iets in uw hart gebeurde. Jezus zei: “Hij die Mijn Woorden hoort en gelooft in Hem die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig Leven.” Meent u het? Dan is er het bad hier gevuld met water. Er zal genoeg tijd zijn om te dopen. Laten we bidden.

<sup>160</sup> Onze Hemelse Vader, deze kleine opgebroken Boodschap vanavond, door een schorre stem, de Heilige Geest moet ergens naartoe zijn uitgegaan. Het ging naar waar het voor bestemd was, en er zijn velen, Here, vanavond, zo’n vijftien of twintig die hun handen hebben opgestoken, dat ze de Gids nodig hebben. Ze beseffen dat ze zichzelf voor de gek proberen te houden. Ze proberen te zeggen: “Ik ben in orde,” maar diep van binnen weten ze dat ze het niet zijn. En ze willen U voelen, Here. Ze willen de Gids. Ze willen zich aanmelden. U bent nooit volgeboekt. Ze willen zich laten inschrijven voor deze reis. Ze weten niet hoe ze er moeten komen. Niemand weet hoe ze ze daarheen moeten brengen. U bent de Enige. Ze komen voor Gods voorziene Gids, de Heilige Geest. Ze hebben hun handen opgeheven.

<sup>161</sup> O Heilige Geest en Gids, kom op hen neer. Vergeef elke zonde. Vergeef hun ongerechtigheden. Breng ze vanavond in het Lichaam van Christus waar ze de stroom van God door die Lijn kunnen voelen stromen die hen naar de Jordaan zal leiden en over de Jordaan naar het beloofde Land. Mogen zij vlak achter het Woord volgen. Het Woord zei: “Bekeert u en wordt dan gedoopt in de Naam van Jezus Christus.” Mogen zij het niet op een andere wijze proberen. Mogen ze recht achter het Woord volgen, want Hij is Degene die leiden zal. Dat is de—dat zijn de stappen om te beklimmen tot we een houvast op de Gids kunnen krijgen. Sta het toe, Here. Mogen zij de Uwen zijn. Ze zijn nu in Uw handen als trofeeën, niemand kan ze eruit rukken. Ik geloof dat U ze zult nemen, als geredde mensen. Ik geloof dat ze hun handen opstaken, dat hadden ze niet uit zichzelf kunnen doen, tenzij iets tot hen sprak. Dat was U, Heilige Geest en Gids.

<sup>162</sup> Ze zien het uur naderen, er komt mist over de aarde, grote belijdenissen en—en dergelijke verenigen zich, kerken sluiten een verbond, komen samen. En o God, hoe dat ze proberen te zeggen



dat “allen met een eigenaardigheid hier weg moeten en naar Alaska moeten gaan.” En al deze dingen waarmee ze dreigen, het is niet nieuw voor ons, de grote Gids heeft ons dat laten zien in het pad van het Woord. We gaan gewoon door dat deel ervan heen.

<sup>163</sup> Vader God, U hebt vanavond tot hen gesproken en ik geef ze nu aan U als trofeeën van het Woord. In Jezus' Naam.

<sup>164</sup> Nu, op de lessenaar hier, Vader, liggen zakdoeken, het zijn voor zieke mensen, een kleine baby misschien, een moeder, een zuster, een broeder; zelfs kleine haarspelden die erin zijn gestoken. En nu hou ik ze dicht tegen me aan. Nu wordt ons in de Bijbel geleerd dat ze van het lichaam van Paulus zakdoeken en schorten namen, en zieken werden genezen, onreine geesten gingen uit de mensen. Nu, wij beseffen, Here, dat Paulus een mens was, hij was slechts een mens. Maar het was de zalving van de Heilige Geest die op hem was die de zakdoeken zegende, en het geloof dat de mensen hadden dat hij Uw apostel was. Nu, Paulus is van ons weggenomen, maar niet de Gids, Hij is hier nog. En God, ik bid dat U deze zakdoeken zult zegenen, en moge de Gids hen leiden naar de plaats, die volledige overgave.

<sup>165</sup> Er wordt ons eveneens verteld dat toen Israël hun Gids volgde en ze helemaal tot aan de Jordaan kwamen, helemaal (liever gezegd) bij de Rode Zee. In de lijn van hun plicht werden ze tegengehouden, en de Gids leidde hen daarheen. Waarom? Om Zijn glorie te laten zien. En toen alle hoop vergaan was, toen keek God neer door die Vuurkolom, en zelfs de oude dode zee werd bang en ze rolde terug, en er werd een pad voor Israël gemaakt om over te steken naar het beloofde land.

<sup>166</sup> Waarlijk, Here, U bent nog steeds dezelfde God. Deze mensen zijn misschien Christenen, misschien bevinden ze zich op het pad van hun plicht, maar ze zijn tot deze plaats in het nauw gebracht waar ziekte hen in het nauw gedreven heeft. Kijk vanavond neer door het Bloed van Jezus, die duivel zal bang worden, hij zal zich terugtrekken, en Uw kinderen zullen oversteken naar de belofte van goede gezondheid. Sta het toe, Vader. Ik stuur ze van mijn lichaam naar het hunne, in de Naam van Jezus Christus.

<sup>167</sup> Ik hef deze gemeente voor U op, door geloof breng ik ze regelrecht naar het heerlijke altaar van God ginds in de Hemel. Voor elk verlangen van ziekte, wat ze ook hebben dat verkeerd is, wat er ook ergens in hun leven verkeerd is, God, reinig ze, maak ze tot de Uwen. Genees hen, Vader. En moge de kracht die Jezus uit het graf heeft opgewekt hun sterfelijke lichamen levend maken en hen tot nieuwe scheppingen in Christus maken. Geef hun goede gezondheid en kracht om U te dienen.

<sup>168</sup> Gedenk mij, o Here. Ik ben Uw dienstknecht. Help mij, ik heb gebed nodig. En ik bid dat de Heilige Geest ons zal leiden en gebruiken en ons leiden tot de dag dat we Jezus Christus van

aangezicht tot aangezicht zien bij Zijn heerlijke Komst, wanneer we Hem in de lucht ontmoeten bij de Opname. In de Naam van Christus vragen we het. Amen.

Ik heb Hem lief, ik . . . (Heeft u Hem ook lief?)  
 Omdat Hij mij eerst liefhad  
 En mijn redding kocht  
 Aan het hout van Golgotha.

<sup>169</sup> Nu, als u elkaar niet liefhebt, die u gezien hebt, hoe zult u dan Hem liefhebben, die u niet gezien hebt? Nu, terwijl we *Ik heb Hem lief* zingen, laten we degene naast ons een hartige handdruk van liefde geven.

Ik heb Hem lief, . . .

God zegene u . . . ? . . . God zegene u . . . ? . . . God zegene u . . . ? . . . God zegene u, Broeder Neville . . . ? . . . Hm hm. God zegene u . . . ? . . .

Aan het hout van Golgotha.

Laten we nu onze handen naar Hem opsteken.

Ik heb Hem lief, ik heb Hem lief  
 Omdat Hij mij eerst liefhad  
 En mijn redding kocht  
 Aan het hout van Golgotha.

<sup>170</sup> Een goed lied, wil u er een horen? Ik begrijp dat wij hier een evangelist-zangleider hebben uit Indianapolis. Ik geloof dat hij in de Cadle Tabernacle zingt. Klopt dat? Goed, meneer. Dat is zijn plaats in de Cadle Tabernacle. Hoeveel herinneren zich E. Howard Cadle? O my! God geve zijn kostbare ziel rust. De spotvogel van de lucht, een vrouw die ik graag hoorde zingen, beter dan zowat wie dan ook die ik ooit in mijn leven heb horen zingen, was mevrouw Cadle, als zij zong: “Eer u vanmorgen uw kamer hebt verlaten, hebt u eraan gedacht om te bidden, in de Naam van Christus onze Redder, als een Schild vandaag?”

<sup>171</sup> Daar aan de overkant van de straat één ochtend, in een kleine oude tweekamerhut, stond ik op, ik ging er naar binnen om vuur te maken. De kachel wilde niet branden. En ik probeerde het aan de gang te krijgen, en de wind kwam neer, blies het uit in mijn gezicht. En het was koud en ik was zowat bevroren. En vorst over de hele vloer, en ik op blote voeten; en probeerde deze kleine oude tinnen kachel aan te krijgen, kleine kachelpijp erop. En ik had net . . . Meda en ik waren nog maar net getrouwd. En ik probeerde het, het oude hout was nat en wilde niet branden, en ik zat daar, ik dacht: “O my! Ik zal het nog eens proberen.” Moest naar het werk, en waaide die oude kachel zo aan. En ik stak mijn hand uit en zette de radio aan en zij begon te zingen: “Eer u vanmorgen uw kamer hebt verlaten, hebt u eraan gedacht om te bidden,” ik viel gewoon neer op de vloer, “in de Naam van Christus onze

Redder, als een Schild vandaag?” O, hoe ik ervan hou om die vrouw te horen!

<sup>172</sup> Als ik eens de rivier oversteek, geloof ik dat ik mevrouw Cadle daar zal horen. Weet u, ik heb altijd al een afspraak gemaakt. Aan deze kant van de rivier is er de altijd groene Boom, weet u, de Boom des Levens; en aan de andere kant van de rivier is er een Engelenkoor dat dag en nacht zingt, omdat er daar geen nacht is, zingen de hele dag, zie. Ik zal me een plaatsje opzoeken en er gewoon bij gaan zitten en ernaar luisteren. Ik geloof dat ik mevrouw Cadle daar zal horen zingen.

<sup>173</sup> God zegene onze broeder. Ik ben zijn naam vergeten. Wat is het, broeder? [De broeder zegt: “Ned Woolman.”—Red.] Broeder Ned Woolman zal nu voor u zingen. Broeder Woolman, blij u hier vanavond te mogen hebben. [Broeder Woolman zingt *De kapel van mijn hart*.]



*EEN GIDS* DUT62-1014E  
(A Guide)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagavond 14 oktober 1962 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR  
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS  
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.  
[www.branham.org](http://www.branham.org)

## Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS  
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.  
[www.branham.org](http://www.branham.org)